

METEOR

List učenika OŠ "ANTUN MIHANOVIĆ" Slavonski Brod
Godina XLIII. * broj 43 * rujan 2001.

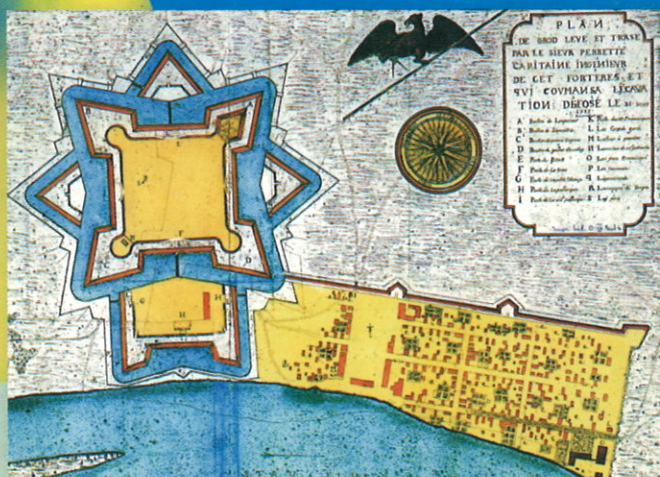

Europska godina jezika 2001

Ne posustajte u učenju
jezika, toliko ih čeka
da ih naučite!

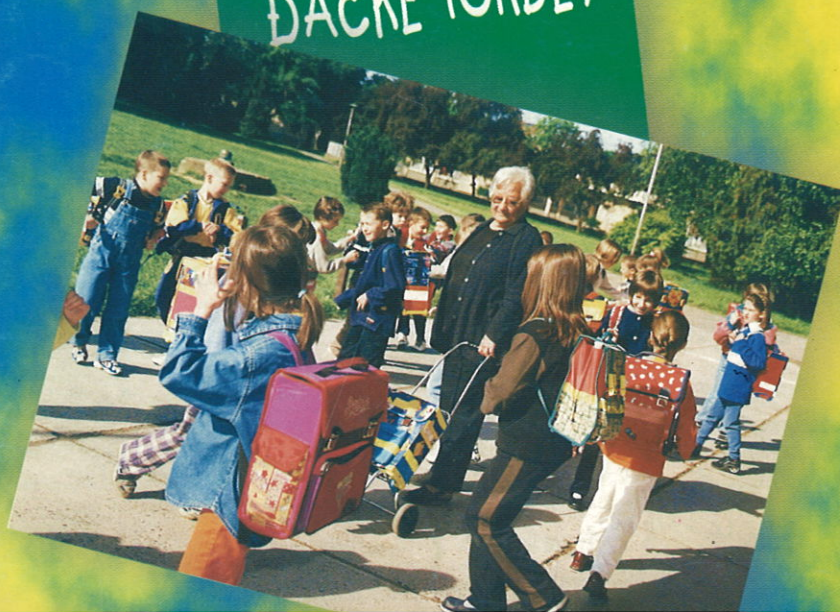
TVRĐAVA

Jučer,
danas,
sutra

Plan Broda s projektom nove Tvrđave iz 1715. g.

Koliko su teške DAČKE TORBE?

The GLOBE Program

GLOBOVCIMA
priznanje iz
Amerike

thinking about future

**Changes in environment, food, technology,
medicine, work, schooling,
transport, entertainment,
sport and communication
in 2050**

Vedrana:

We will have been able to use **different languages** in our communication.

Tamara:

The world population will have reached **10 billion**

Mislav:

Robots will have replaced people in many jobs.

Dora:

The temperature of the Earth will have risen by **5 degrees C.**

Irena:

Students won't have to go to school.

Ivana:

We will also have swallowed **capsules** of vitamins, minerals, proteins, fibre and fat.

Boris:

Participating in sport will have become one of the most popular ways to cure problems in our life.

Ivana:

New jobs will have appeared - we will need people to organise and choose the things to put on the computers.

Iva:

Vehicles won't pollute our environment because of **clean fuels.**

Rajna:

We will be able to **see, smell and touch** the things that we see on **television.**

Magdalena:

Computers will have control the speed and drive people to their destination.

Davor:

We will be different, but we will be together.

Mihaela:

We will have looked for **organic food.**

Kristina:

Space plane will have taken people half away around the world in 2 hours and also fly onto the other planets.

Maja:

Scientists will be able to produce **clones.**

Željka:

We will have read, heard and seen **everything on a computer.**

Krunoslav

Shortage of water could be the cause of war.

Ksenija:

Cancer and Aids will have been conquered.

Sandra:

" **Holographic Feedback TV** " will have arrived.

**THE YOUNGER
YOU START LEARNING,
THE EASIER IT IS GOING TO BE.**

Izborna nastava, VIII. razred

Europska godina jezika 2007

Anno europeo della lingue

Eropas valodu gads

Kalby metai Europoje

Europäesch Joer vun de Sproochen

Is-Sena Ewropea tal-Lingwi

Europees Jaar van de Talen

Det europeiske språkåret

Ano europeu das linguas

Anul european al limbilor

Evropsko leto jezikov

Onn ieuropaic da las linguas

SADRŽAJ

Hi!

Vrijeme je za parlanje!
Svake godine, možda ste primijetili, Meteor je sve maštovitiji i otkačeniji.

Želite saznati nešto novo, nasmejati se, zabaviti i ugodno iznenaditi? Reki ste DAI? Onda što čekate, "izicajte" malo love od staraca i kupite Meteor!

U ovom broju donosimo korisne savjete za učenje, snalaženje, problematične situacije u obitelji, školi, s prijateljima...

Kako izbrisati silne jedinice u imeniku, pitanje je sad? Može li, koliko i kako pomoći čarobna spravica - mobitel?

Teško, preteško, pogodite što? Dačke torbe, naravno! Izvagane precizno broje silne kilograma!

Vjerujemo da ćete i vi naići na svoju stranicu - miljenicu, možda onu o mladim umjetnicima grafičarima.

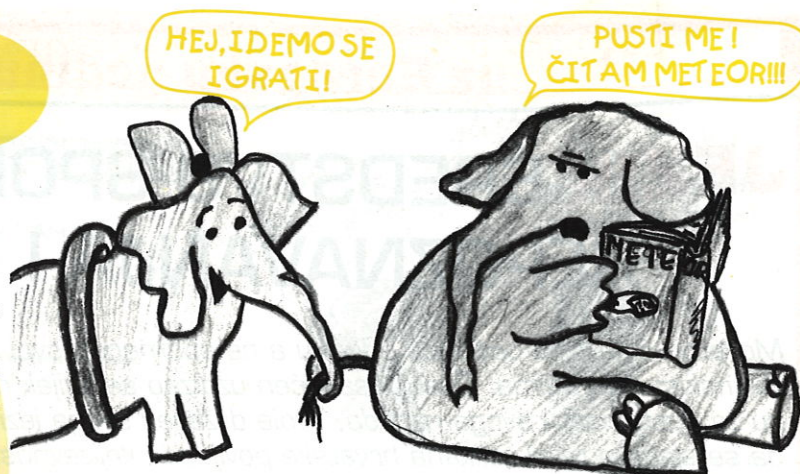
Prošla je još jedna školska godina - SVA SREĆA!

Prijećamo se što se sve događalo, od uzbuđenja pred ispit i "kruljenja" u želucu do sreće zbog zaslužene petice.

Lutajući Meteorom možda ćete i vi poželjeti surađivati s nama. Vrata su vam širom otvorena, čekaju vas nove, neispisane stranice sljedećeg broja.

Nadamo se da će Vam biti ugodno čitati naš list, kao što je i nama bilo stvarati ga. Pa... Dobar VAM TEK (upsi!), hoćemo reći UŽIVAJTE!

Ivona, Saša, Ivana

Bruno Sojčić, 5.d

Languages open doors	2
Uz Europsku godinu jezika	4
Engleski jezik	5
Koliko je teška dačka torba?	6
A koliko udžbenici?	7
Vodič za snalaženje i učenje	8
Sa psihologom o	9
Naši uspjesi	10-12
Gost Meteora	13-14
Družina "Brzan Zeko"	15
Svijet bajki Ivane Brlić-Mažuranić	16
Jezik ljubavi	17
Priča iz životinjskog svijeta	18
The GLOBE program	19-20
Eko	20-21
Tvrđava rječju i slikom	22-23
Osmaši - odlikaši	24
Iz života škole	25-29
I mi smo tu	30
Parlaonica	31-32
Kutak za obitelj	33
S olovkom i kistom u ruci	34-37
Mobitel - ovisnost ili potreba?	38
Znakovita priča	39
Šport	40-41
Za trenutke odmora	42
Grafiiti	43
Strip	44

METEOR

List učenika OŠ "Antun Mihanović"
Slavonski Brod

UREDNIŠTVO - UČENICI

Saša Stanković, 7.b
Dijana Safić, 7.b
Marija Božić, 5.e
Mitja Ružojčić, 5.e
Andrija Martić, 6.a
Majda Golob, 5.a
Monika Milić, 5.c
Tomislav Štepić, 7.c
Ana Vuković, 6.b
Marija Lovrić, 5.d
Ivana Bencun, 7.b
Ivona Prgomet, 7.b

Vikica Resanović

Vesna Bušić

Jadranka Horvat

Vera Špoljarić

Ivana Lončarević

Ljiljana Plavotić

Antonija Martić

S. Andreja Duijć

Ružić Pažin - Ilakovac

GLAVNE I ODGOVORNE

UREDнице

Marija Katalinić,

Dinka Kovačević

FOTOGRAFIJE

Foto Ogi

Učitelji suradnici

Nela Dončević

Lucija Karačić

Ankica Vuletić

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

TISAK: Tiskara Brkić

NAKLADA: 500 primjeraka

ZA HVALNICU SPONZORIMA

• Skorupski d.o.o.
• Croatia osiguranje
• WET Čirić
• Cvjećarnica Bonsai

• Upravni odjel za društvene djelatnosti
• Štedionica Brod d.o.o.
• "Đuro Đaković" STAN d.o.o.

JEZIK-SREDSTVO SPORAZUMIJEVANJA, PREPOZNAVANJA I POSTOJANJA

Možemo li govoriti općenito o jeziku a ne spomenuti svoj hrvatski koji je odolijevao višestoljetnim tuđinskim nasrtajima. Često osakaćen uzdizao se uvijek novom snagom! Najbolji hrvatski sinovi ginuli su za opstojnost i svoga naroda, svoje države i svoga jezika. U ovoj godini europskih jezika prigoda je da se sjetimo misli velikana hrvatske povijesti i književnosti:

"Jezik moj hrvatski znak je našeg trajanja i postojanja na ovim prostorima." dr. Stipe Botica

Jezike proučava lingvistika ili jezikoslovlje, znanost o jeziku. Znanstvenici su nam pomogli da saznamo mnoge pojedinosti o postanku i razvoju jezika, mnoge zanimljivosti o jezicima svijeta: živim, mrtvim i umjetnim jezicima! Čovječanstvo se nije razvijalo kao jedinstvena cjelina, nego su manje skupine ljudi živjele stoljećima i tisućljećima odvojeni morima, neprohodnim šumama i visokim planinama. Jezik svake takve skupine razvijao se u svom pravcu. Nastali su mnogobrojni, različiti jezici. Unatoč preprekama ljudi su dolazili u dodir jedni s drugima: trgovali, ratovali, selili. Tako su se i njihovi jezici miješali, uzimali jedni od drugih nove riječi i obogaćivali svoj jezik.

Mrtvi i živi jezici

Jezik je živa tvorevina, stalno se obogaćuje novim riječima usporedo s dostignućima uma. Neke riječi zastarijevaju, odumiru kao što su s vremenom odumrli i nestali čitavi jezici te o njima ništa ne znamo. Drugi su se jezici sačuvali samo zato što su bili zapisani. Zato govorimo o mrtvim jezicima jer se njima ljudi više ne služe u međusobnom sporazumijevanju: asirski, latinski, starogrčki, starohebrejski, gotski, staroslavenski i dr.

Živi jezici i dalje su u uporabi. Procjenjuje se da se u čitavu svijetu govori oko 5.000 različitih jezika i mnogostruko više dijalekata.

Posebnu skupinu čine jezici u kojima riječi ne dobivaju nikakvih nastavaka nego se u rečenici niže jedna riječ uz drugu (kineski, eskimski i dr.). Za nas je takav način izražavanja neobičan.

Jezike prema srodnosti dijelimo u desetak velikih skupina. Najveća je indoeuropska: jezici jugozapadne Azije i gotovo svi jezici Europe. Oni prikazuju mnogo zajedničkih osobina i sličnosti: mnoge riječi imaju iste korijene. Svi slavenski jezici imaju stotinjak sličnih riječi: voda, zemlja, snijeg, polje... PRESLIK, 279. str.

Jezici razvijenih naroda sadrže po nekoliko stotina tisuća različitih riječi, dok jezici nerazvijenih naroda u zabačenim krajevima svijeta ponekad nemaju više od nekoliko stotina riječi.

Zanimljivo je spomenuti da ti "siro-

mašni" jezici često imaju bogat izbor riječi. Npr. rječnik eskimskog jezika ima oko 1200 riječi, ali za riječ LED imaju 6 ili više riječi. Slično je i kod australskih domorodaca Dijera. Oni nazivaju dječaka do 9 godina KARAVULI, od 9 do 12 godina MOKAVORO, a od 12 do 15 godina THUČAVARA.

U većini europskih jezika postoji deklinacija i konjugacija, prijedlozi i sl. kao u hrvatskom jeziku.

Indijanaca ima svoj posebni jezik. Međusobno se sporazumijevaju zajedničkim jezikom - pokretima ruku. Govore više od tristo različitih jezika. Neki su srodni, drugi potpuno različiti. Općenito indijanski jezici nemaju tako bogat rječnik kao europski, ali u njih ima i podijeljenih riječi koji znače čitavu rečenicu. Čovjek koji govori veći broj jezika naziva se poliglot. Tvrde da je najveći poliglot bio stručni čuvar vatikanske knjižnice, kardinal MEZZOFANTI iz XIX.

GLAVNI EUROPSKI JEZICI INDOEUROPSKE SKUPINE

ROMANSKI JEZICI

1. španjolski
2. portugalski
3. provansalski
4. katalonski
5. francuski
6. rumunjski
7. talijanski

SLAVENSKI JEZICI

zapadna skupina

1. češki
2. slovački
3. poljski
4. lužickosrpski

južna skupina

1. hrvatski
2. srpski
3. slovenski
4. makedonski
5. bugarski

istočna skupina

1. velikoruzki
2. bjeloruski
3. ukrajinski

GERMANSKI JEZICI

1. engleski
2. njemački
3. flamanski
4. nizozemski
5. islandski
6. norveški
7. švedski

U svijetu je najrasprostranjeniji sjevernokineski jezik, ogranak kineskog jezika. Njime govori oko 485.000.000 ljudi. Slijedi engleski jezik s 350.000.000. Engleski jezik ima najopsežniji rječnik: oko 490.000 riječi s dodatkom od 300.000 međunarodnih stručnih izraza.

Znanstvenici smatraju da je najteže naučiti jezik ANDILJANGVA kojim govori jedno pleme australskih domorodaca. Izuzetno je složen jezik i sjevernoameričkih Indijanaca CHIPPEWA (ČIPEVE) jer posjeduje oko 6.000 raznih glagolskih oblika.

TABARASANSKI jezik, iz Dagestana, ima čak 35 padeža za deklinaciju imenica!

KAMPUČIJSKI jezik ima najviše glasova: 74!

Najmanje glasova od svih ima jezik ROTOKAS kojim se govori na jednom otoku u južnom Tihom oceanu: samo 11 (a, b, e, g, i, k, o, p, r, t, u).

Svako pleme sjevernoameričkih

st. Govorio je 39 jezika, a služio se s još 11 drugih jezika!

Koliko jezika govoriš, toliko vrijediš

Danas, kad su veze među narodima sve čvršće, kad ljudi sve češće putuju, dopisuju se, osjeća se sve veća potreba da čovjek zna više jezika.

Zato se u školama uče strani jezici. Da bi se ljudi međusobno sporazumijevali načinjeni su i umjetni jezici: esperanto, ido, novak i dr. Najrasprostranjeniji je esperanto. Osnovao ga je poljski književnik Zamenhof 1887.g. Na njemu danas postoji brojna prijevodna i izvorna književnost.

Poznavanje većeg broja jezika je bogatstvo!

Pripremila: Nela Dončević, učiteljica hrvatskoga jezika

PRIMARY SCHOOL "ANTUN MIHANOVIĆ"

ADDRESS: MIHANOVIĆEVA 35

SLAVONSKI BROD

E-MAIL: OS-a.mihanovic@sb.tel.hr

PHONE-FAX: 444-501

HEADMISTRESS: 443-803

PEDAGOGUE

SOCIAL PEDAGOGUE

PSYCHOLOGIST

SCHOOL DAY: JUNE 10

50 TEACHERS

1001 PUPILS

22 CLASSROOMS

40 CLASSES

2 GYMS

1 HALL

9 TOILETS

1ST SHIFT STARTS AT 8 AM

2ND SHIFT STARTS AT 2 PM

ONE LESSON LASTS 45 MINUTES

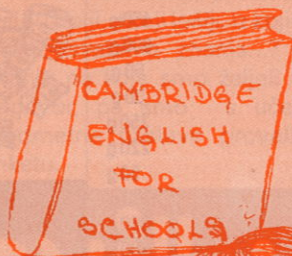

*Learning English
is great!*

*I love English.
Learning English
is fun.*

SIMONA MILIĆ, 4.B

Let's learn English

Learn English, think positive!

TAMARA SENJAK

Speaking foreign languages you can
communicate with the entire world.

Mihaela Diklić

Languages link countries, continents and
cancel borders.

Ksenija Vučur

Learning languages is very important,
speaking other languages makes us
richer.

TAMARA SENJAK

I learn English and German and I feel
stronger,
better and more self-confidence.

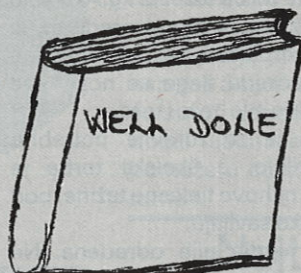
TARA VAJZOVIĆ-ŠTRUMBERGER

I think very young children should learn
English
because it's very useful and important
for their future.

Danijela Tipura

I want to be the world's citizen.
I can't be that without learning English.

Ksenija Vučur

SPORTS

basketball
football
handball
table tennis
chess

LIBRARY

14800 books
1 librarian
computer
library group
TV-VCR

PROJECTS

GLOBE

Health promoting school
Civil education

SCHOOLS MAGAZINE

"METEOR"

one issue a year

ACTIVITIES

Informatics
Early learning English
Valentine' party
Carnival
Family Day
Mother's Day
Children's Forum
Tambura - orchestra
School choir
Ecology group
Rock - n - roll
Competitions
Games
Quizes

DID YOU KNOW?

86% of pupils don't like Maths
(we no why!!)

Of all the things in our school pupils
like

the SCHOOL BELL best

BUT

we know it's the best school in
Slavonski Brod

ŠTO KAŽU UČENICI?

Imam 56 kg. Moja je torba dobra za moja leđa. Pitam se kako torbu nosi Iva?

Mario Glavaš

Teška je jako, zato ja idem polako.
Iva Kekez

Torba je moj prijatelj. Neprijatelj je mojoj kralježnici.
Vesna Brnčić

Torba je teška, jer nosi tvoje znanje. Preseli znanje u glavu i torba će ti biti lakša!

Mislav Stunković

Hvala bogu što postoji! Zamislite kako bi bilo da sve knjige moramo nositi u rukama!

Anđela Popović

Volio bih imati čarobni štapić da smanjim torbi kile!

Ivan Krznarić

O njenoj težini? To je pravi buco, jedva ju nosim!

Josipa Marić

Može biti malo teška... Ali ne toliko da dobijemo bruh.

Silvije Hršić

Teška je od pameti i zbog toga je za mene zdravlje.

Mislav Skorupski

Torba je nosač blaga. Volim njenu težinu jer su knjige poučne.

Tena Smoljan

Torba mi se, većinom, ne sviđa, otkida mi leđa, pogotovo utorkom i četvrtkom.

Matej Mataić

Vikendom se odmara i skida kile. Preko tjedna se opet udeblja. Trebao bih ju upisati u fitness klub!

Kristijan Lovrić

Svašta trpam u nju, a ona sve to "guta" dok joj se šavovi ne počnu rastavljati.

Ivana Stvorić

Teška, preteška. Da se ne savijem do zemlje, često zadaće ostavim kod kuće.

Damir Mirković

Torba mi stalno viče: "Ne bacaj me!", a ja ne slušam!

Matej Penić

Ona je teža i od moga tate. Leđa su mi od nje pogrbljena, pa ću uskoro izgledati kao djetodov štap!

Ana Grgurević

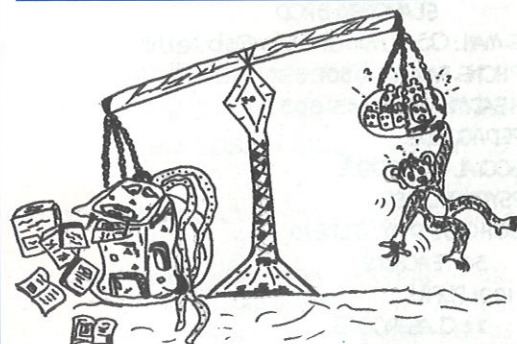
koliko je teška **đačka**

PRECIZNO SMO IZVAGALI

- torba (prazna)	1350 g
- SMIB + blokić	150 g
- pernica	450 g
- vodene bojice	280 g
- tempere	550 g
- hrvatski jezik-čitanka A,B, crtančica, vježbenica, vodič	1000 g
- matematika - udžbenik, vježbenica, nastavni listići, kontrolni zadaci, zbirka zadataka	850 g
- priroda i društvo - udžbenik, vježbenica, pisanka	450 g
- mapa za likovnu kulturu i kolaž	600 g
- ljepljivo	50 g
- škariće	30 g
- likovi i tijela iz geometrije	250 g
- vjeronauk- udžbenik i pisanka	220 g
- glazbena kultura bilježnica	50 g
- ručnik za ruke	200 g
- papuče	360 g
- 2 pisanke za boravak	100 g
Ukupno:	7.140 g

Izvagali učenici 1.a razreda

torba?

Ivana Bencun, 7.b

a koliko

ŠKOLSKA TORBA NA LEĐA ILI U KOLICA?

Nama roditeljima pri upisu učenika u školu jako je važno odabrati školsku torbu učenika i to na način da zadovolji roditeljski i dječji kriterij. Treba li ta torba biti velika, malena, na leđa ili preko ramena, s junacima iz crtića ili s likovima sportaša, odlučuju oni jer svako dijete želi da je njegova torba najljepša. Uz torbu kupujemo i peronicu koja mora biti u skladu s torbom, a sve to da bi im udovoljili i iz našeg kuta gledanja olakšali polazak u školu. Kada se toj školskoj torbi dodaju sve potrebne knjige, bilježnice, pribor i školske papuče ta torba teži 7,5 kg. Ako se u tu torbu stavi još poneki dragi predmet, ili igračka, lektira, pretplaćeni časopis ili knjige koje nisu po rasporedu nego se nose "za svaki slučaj", torba je sve teža i teža.

Učimo ih da je za zdravlje potrebno pravilno držati tijelo, a školska torba je prosječno trećina njihove tjelesne težine, pod kojom se oni itekako savijaju.

Težina torbe nigdje nije određena. Ne možemo utjecati na autore udžbenika da smanje broj stranica, broj potrebnih vježbenica, kontrolnih zadataka ili listića, ne možemo određivati težinu praznih torbi, bojica, flomastera i pribora, ali moramo kao

opet u prvi razred

roditelji utjecati sami na sebe i kupovati manje glomazne torbe i školski pribor, te se dogovoriti na roditeljskim sastancima sa učiteljima i ravnateljima da jedan dio ovog pribora uvijek ostaje u školi.

Sve do tada poželimo našim prvašićima da izdrže, a kada im to baš i ne ide, neka u pomoć pozovu baku kojoj dobra volja, da pomogne unuku, nije dovoljna pa u pomoć ne zove djeda, nego za školsku torbu ponese kolica. Izdržite prvašići! Neka žive bake, a djedovi neka održavaju kolica.

Ingrid Puljko, majka prvaša

Što reći o početnici

Štoviđiđnjih prvašića naše škole? Pokušat ću biti realna u svom sudu, jer početnicu po kojoj su moji prvašići usvojili prva slova odabrala sam na kraju prošle školske godine sa svojim kolegicama paralelkama. Glavni razlog zbog kojeg smo odabrale ovu početnicu "Prvi koraci" autora Bežen-Budinski, je mogućnost istovremenog rada i napredovanja svih učenika; i

O POČETNICI - PRVI RAZRED

onih koji pri polasku u školu nisu uopće poznavali slova, i onih koji su poznavali neka ili sva slova. Pažljivo i dobro odabrani tekstovi, obogaćeni novim, djeci nepoznatim hrvatskim riječima prate slijed društvenih i životnih događanja tijekom školske godine.

Marina Sudarević,
učiteljica 1. razreda

istražili smo.....

KOLIKO SMO ZADOVOLJNI NAŠIM UDŽBENICIMA?

Krajem svake školske godine započinju gužve i zavrzame oko odabira udžbenika za sljedeću školsku godinu od čega učitelji, a posebice roditelje zaboli glava.

"Stare" generacije učenika pamte svoje udžbenike koji su se godinama prenosili sa starijih na mlađe. Posljednjih godina situacija se uvelike izmijenila. Ne samo da generacije ne uče po istim udžbenicima nego i ista generacija, ponekad čak i unutar iste škole, rabi različite udžbenike.

U mnoštvu šarenila što se svake godine nudi učiteljima, učitelj je često u nedoumici što izabrati - iz

koje će knjige njegovi učenici najbolje upijati znanja.

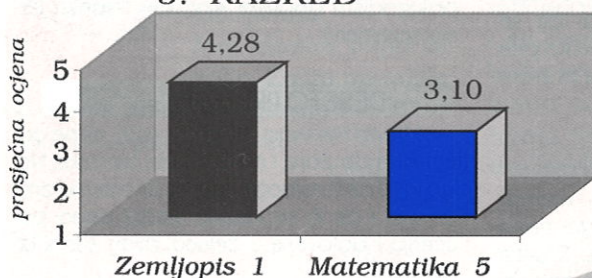
Roditelji su nezadovoljni i negoduju što svake godine iznova moraju kupovati nove udžbenike tj. što udžbenici starijeg djeteta postaju neupotrebljivi i nevažeci za mlađe dijete.

Kakvi su udžbenici kojima se služimo ove školske godine, što o njima misle učitelji, a što učenici, koji su bolji, a koji lošiji, iz kojih brže i lakše usvajamo znanja...? To su pitanja na koja smo željeli saznati odgovor, pa smo s učenicima predmetne nastave proveli malu anketu.

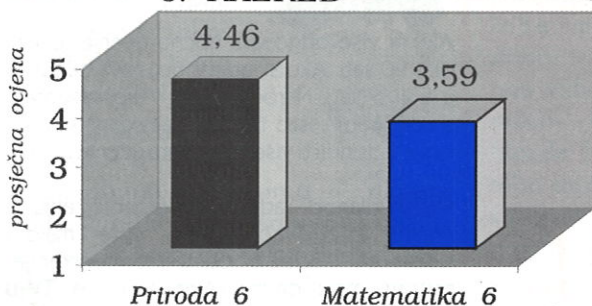

su "teški" udžbenici?

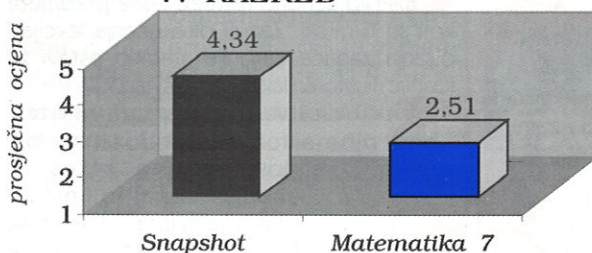
5. RAZRED

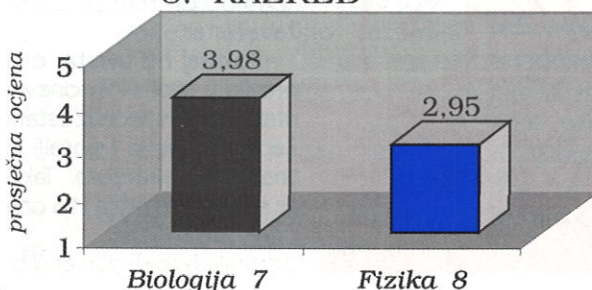
6. RAZRED

7. RAZRED

8. RAZRED

Svim učenicima podijeljen je popis udžbenika koje su ocjenjivali ocjenama od 1 do 5. Svaki udžbenik dobio je tri ocjene i to za:

- lakoću snalaženja u udžbeniku
- zanimljivost
- pomoć koju pruža u učenju.

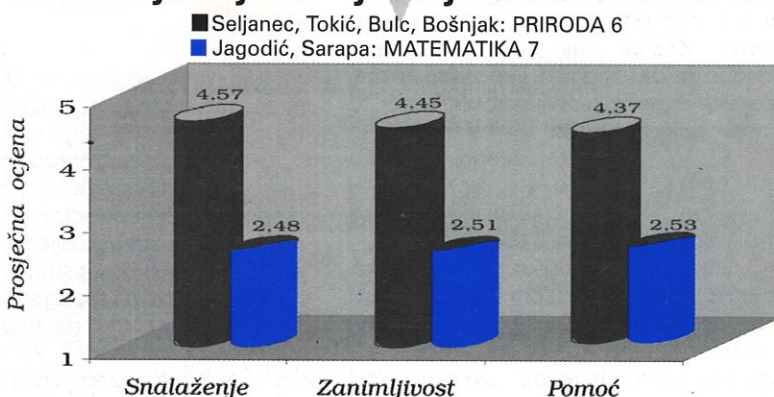
Kojim udžbenicima su petaši, šestaši, sedmaši i osmaši dali najslabije ocjene, a koje su proglasili najboljima vidi se iz grafičkih prikaza.

U uputi je naglašeno da učenici trebaju ocjenjivati udžbenik, a ne predmet, ali upitno je koliko su se toga uspjeli pridržavati. Neobično je da su udžbenici iz matematike za čak 3 razreda (peti, šesti i sedmi) najlošije ocijenjeni. Kod najboljih udžbenika izbor je puno "šareniji". Međutim, odgovori na pitanje zašto je pojedini udžbenik dobro ili loše ocijenjen bili su vrlo slični. Dobar udžbenik je onaj koji je slikovit, sažet, ima istaknute definicije i označene važnije pojmove. Loš udžbenik je dosadan, kod njega nije jasno što je u tekstu važno, a što nije i ima previše teksta, a premalo slika.

Najbolju prosječnu ocjenu dobio je udžbenik "Priroda 6" koga su napisali Seljanec, Tokić, Bulc, Bošnjak, a najslabiju "Matematika 7" čiji su autori Jagodić Sarapa. Kao što se vidi na grafikonu udžbenici su dobili ujednačene ocjene: najbolji udžbenik je razumljiv, zanimljiv i pomaže u učenju. Pozivamo autore da ubuduće vode više računa o tome!

Ljiljana Plavotić, soc. pedagoginja

Najbolji i najlošiji udžbenik

O "PRIRODI 6"

Zadovoljna sam udžbenikom "Priroda 6" jer je pregledan, prilagođen dječjem uzrastu, kvalitetno

ilustriran, naglašeni su važni pojmovi, sadržani sažeci za ponašanje. Sve to čini udžbenik vrlo zanimljivim i vrijednim pomagalom za lagano i kvalitetno učenje.

Vesna Bušić, učiteljica prirode

vodič za snalaženje u srednjoj školi

ISKLUČIVO ZA BUDUĆE FAZANE

(što ?, gdje ?, kada ?, kako ?)

→ PRVO PRAVILO :

Ne upisuj se u školu u koju drugi (roditelji, prijatelji, učitelji) žele da ideš. Sada si već dovoljno odrastao sam odlučiti. Ako sam doneseš odluku, barem nikada nećeš moći druge kriviti za vlastite neuspjehe.

→ DRUGO PRAVILO :

Ne pucaj previsoko! Ako imaš malo bodova, jedva za prijeći prag, a znaš da se u tu školu žele svi upisati, ne propustaj prvi upisni rok. Nitko te neće upisati na lijepe oči (osim, naravno, ako imaš vezu).

→ TREĆE PRAVILO :

Kada se upišeš, možeš biti ponosan! Uspio si u onome što si želio! Pokušaj što prije upoznati profesore koji ti predaju, povuci sve moguće veze i poznanstva kako bi ti učenje i rad bili što lakši.

→ ČETVRTO PRAVILO :

Prije škole psihički se pripremi na "tonu"

kukuruzu kojom te tijekom prvog tjedna zasipaju. Možda sa strane i izgleda zanimljivo, no, vjeruj, nije nimalo smiješno biti žrtvom bivših fazana koji se osvećuju za sva ona zrna koja su «ispucana» na njih!

→ PETO PRAVILO :

Napiši raspored sati na papir koji ćeš svaki dan nositi sa sobom u školu. Ne želiš, valjda, otići na drugi kat, uvjeren da imaš sat hrvatskog jezika, dok tvoj razred u prizemlju rješava matematičke zadatke.

→ ŠESTO PRAVILO :

Pametno je zapisati gdje je koja učionica. Ako ti se ipak dogodi da se «izgubiš», pošuj zlatno pravilo: «Tko pita ne skital» Vrlo brzo ćeš se naći na pravom mjestu, nadam se i u pravo vrijeme.

→ SEDMO PRAVILO :

Sad kad si upoznao sredinu, razred, profesore ne preostaje ti drugo nego upoznati i gradivo koje se uči. Drugim riječima, zagrij stolicu, valjda želiš završiti razred!

→ OSMO PRAVILO :

Ne padaj na fore o grupnom ili samostalnom bježanju. Već pet neopravdanih donosi opomene i neizbježno «pranje mozga» kod ravnatelja ili pedagoga.

→ DEVETO PRAVILO :

Dobro upoznaj svoja prava, ali nastoj poštivati i obveze. Važno je znati da u jednom danu smiješ odgovarati samo dva puta (tj. imati najviše dva datuma dnevno).

Gotovo svaki profesor jednom u polugodištu dopušta «kviska» (ispriku jer nisi spreman).

→ DESETO PRAVILO :

Uživaj! Naravno da moraš učiti, ali ne od sumraka do zore i od zore do sumraka. Ne dopusti da ti najbolje godine života iskliznu iz ruku i da ih se kasnije sjećaš samo po učenju i bolovima u želucu zbog testa iz kemije!

Vlatka Šimunić, srednjoškolka

KAKO BRŽE I BOLJE UČITI!!

Preporučuje Saša Stanković, 7.b

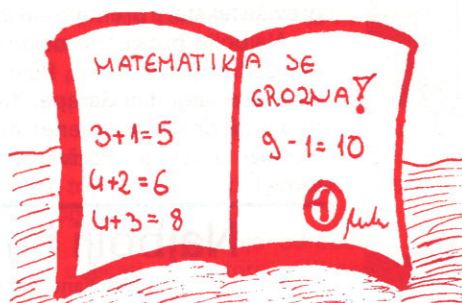
Mnogi učenici govore da stalno uče a ipak su imenici u školi puni jedinica. Kako je to moguće? Razlog je, vjerojatno, štrebanje napamet. Učite li i vi tako ili...? Kako učiti s razumijevanjem i kako svoju memoriju hraniti trajnim podacima? Savjeti koji slijede govore o tome. Pročitaj ih?

1. Zapamti: ne učiš samo zbog ocjena već novim spoznajama razvijaš i oblikuješ svoju ličnost. Znanje nas čini bogatima i sposobnima da uživamo u ljepotama života, razumijemo sebe i svijet oko sebe te donosimo prave odluke.

2. Kupi rokovnik i mali džepni kalendar i zapiši uvijek sve ono što moraš učiniti određenog dana. Posluži se i markerima kako bi bolje uočio/la što sve trebaš napraviti.

3. Slušaj na satu i usput radi zabilješke. Brbljanje s prijateljem/icom iz klupe ostavi za odmor. Pažljivo slušaj što učitelj govori i ne ustručavaj se pitati sve što ti nije jasno. Tako ćeš uštedjeti mnogo vremena kod kuće, jer će ti gradivo biti već poznato.

4. Nauči kako se osloboditi stresa. Pred test se sigurno jako uzbudiš stalno razmišljaš da si u nečemu pogriješio/la. To je, donekle, dobro jer se vidi da ti je stalo do škole ali čim ne možeš razmišljati o ničemu

drugom, onda je to loše. U trenutku kad osjetiš takvu napetost, zatvori oči i zamisli neko umirujuće mjesto. Opuštenost će postupno prijeći na tebe. Pomaže i kad si lagano masiraš sljepoočice.

5. Ne čini sve u posljednji tren! Npr. roman U registraturi mora biti pročitan i napisan za dva tjedna. Čini ti se da imaš vječnost pred sobom! Ali... ako ostaviš sve za zadnja dva-tri dana bit ćeš u vremenskoj stisci i velikoj neprilici. Priznaj, jednostavnije je čitati svaki dan 20-30 stranica i to s olovkom u ruci!

6. Otkrij svoj stil učenja!

Ako ti više odgovara noćno učenje, počni oko 20 sati. Ako si jutarnji tip, navij budilicu u 5 ili 6 sati. Narodna kaže "Tko rani dvije sreće grabil". Isto tako moraš saznati učiš li bolje u tišini ili ti više odgovara učenje uz tihu glazbu?

7. Prilagodi rad svojem raspoloženju. U vrijeme intenzivnog učenja moraš malo i odmoriti. Kada popusti koncentracija, napravi malu pauzu. Ako želiš na TV-u pogledati Sienfield, učini to bez dvojbe. Čim ona završi prioni opet na posao!

8. Prvo uči ono najteže i one predmete koji su ti mrski. Zapiši plan učenja lekcija i pisanja zadaća. Laganije gradivo ostavi za kasnije, i umoran lako ćeš to svladati!

9. Uči u društvu. Pripremanje za veliki test iz fizike može uistinu biti dosadno. Što kažeš na učenje s najboljim/om prijateljem/icom? Ideja ti se čini dobra? Međusobno se ispitujete, pojašnjavate ono nejasno i pri tom se dobro zabavljate!

Pokušaj i ti uvrstiti ova pravila u svoj svakodnevni ritam, uspjeh neće izostati! Zapiši dojmove i pošalji ih uredništvu Meteora. Tako se stvara i širi priča i to ona prava, doživljena.

Ilustrirala: Ivona Prgomet, 7.b

sa psihologom...

Naši novinari su istražili koja su najčešća pitanja u poštanskom pretincu školske psihologinje Ivane Lončarević. Izabrali su tri problematične situacije s kojima se učenici susreću tijekom odrastanja

OBITELJ

Do nedavno moj je život bio savršen, gotovo savršen. Nisam ni znala da moji roditelji imaju mnogo problema sve dok ... Sve dok ih nisam jednom čula kako se žestoko svađaju. Nisam željela prisluškivati ali su razgovarali jako glasno. "Ovako više ne možemo. Dugo smo skrivali naše odnose pred kćerkom. Vrijeme je da se rastanemo.", rekao je tata.

Moj idealni svijet se srušio. Zašto ne misle na mene, na moje osjećaje? Molim vas pomozite mi!

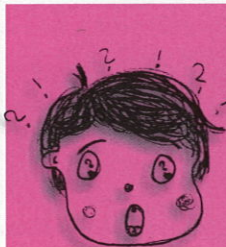
Uplašena

Roditelji nisu samo mama i tata veći bračni partneri koji ponekad ne uspiju riješiti svoje sukobe. Uzrok tome najčešće nije u krivnji jednoga od njih već u lošim međusobnim odnosima i nemoćnosti da ih poboljšaju. Bez obzira na želju, nemoj očekivati da ti možeš riješiti problem svojih roditelja, oni ga rješavaju najbolje što znaju.

Razumijem da ti je teško, da je poljuljan tvoj osjećaj sigurnosti i povjerenja, ali vjerujem da ćeš se uspjati prilagoditi novim uvjetima. U tome ti može pomoći i razgovor s nekom odraslom osobom od povjerenja (rodbina, učitelj, netko u svajetovalištu u školi i sl.).

Neka ti cilj bude pronaći dodatnu podršku i olakšanje. Nemoj oduštajati ako i neke, za tebe važne osobe, ne pokažu dovoljno razumijevanja.

Imam veliki problem. Nemam pravih prijatelja. Moji "prijatelji" su

govore mi da sam štreber. Ali, to im ne smeta kada trebaju od mene prepisati zadaću ili test. Iako si svaki put obećam da neću skakati na svaki njihov poziv, opet ih slijedim misleći da ću im tako postati prijatelj i da će me prihvatiti. Želio bih znati kako im dati do znanja da ja nisam samo tu da ih slušam i idem za njima te kako da se ponašam kad me izazivaju?

"Štreber"

U situaciji u kojoj nas netko povrijedi osjećamo se loše pa smo skloni i sve oko nas vidjeti u tamnim bojama. Možda je to kod tebe slučaj. Jesi li siguran da ne možeš navesti niti jednu osobu koja ti je bliska i koja bi ti pomogla kada je potrebno?

šalu. Odaberi varijantu koja ti više leži. Možda ti neće uspjati odmah, ali vremenom ćeš se uvježbati. Uči se cijeli život, pa zašto ne i neke vještine koje pridonose boljim odnosima s drugima.

Što se tiče međusobnog iskorištavanja, ljudima pružaj onoliko koliko TI želiš! Ako želiš nekoga odbiti jer

tu samo onda kada im treba moja pomoć. Zovu me van kada nemaju nikog drugoga, a i to je vrlo rijetko. Često me ismijavaju i rugaju mi se,

Ako si zaista uglavnom ti na meti drugih, pokušaj nešto kod sebe promijeniti. Na ruganje odgovori što hladnokrvnije: nastavi normalan razgovor ili okreni na

se loše ponio prema tebi, objasni mu to, ali ne na način da ga napadaš. Jasno mu kaži kako si se ti osjećao zbog njegovog postupka.

ŠKOLA

Nekada sam bila odlična učenica. Kad sam došla u sedmi razred, sve se promijenilo. Više nisam mogla učiti kao prije. Počela sam dobivati loše ocjene. Ni sama ne shvaćam zašto se to sve događa. Pokušavam učiti, ali ništa ne zapamtim. Pažnju mi privlače druge stvari. Sve više želim ići van s prijateljima. Svjesna sam da mi je važan što bolji uspjeh, ali ne znam kako doći do njega. Možete li mi vi pomoći?

Zbunjena

U školi se osim školskog gradiva uče i druge važne stvari za život, kao npr. u tvom slučaju: kako se suočiti s neuspjehom i kako ga riješiti.

Mislim da bi ti pomoglo učinkovitije učenje. Savjete i pomoću primjene brzih načina učenja potraži kod nas u školi: kod učitelja, pedagoga, socijalnog pedagoga ili psihologa.

Vjerujem da bi ti pomoglo i bolje organiziranje vremena. Cijeli dan unaprijed isplaniraj i toga se čvrsto drži. U planu predvidi dovoljno vremena i za druženje i izlaske koji su prirodni i potrebni u tvojim godinama. Pokušaj planirati i vrijeme za maštarenje. Zvuči smiješno, ali lakše ćeš se usmjeriti na učenje ako znaš da ćeš npr. od 17.00 do 17.30 bez griznje savjesti moći razmišljati o bilo čemu ne opterećujući se učenjem.

Pripremile Saša Stanković, Ivona Prgomet i Dijana Savić, 7.b

Ilustracije Ivana Bencun, 7.b

SVEZNALICAMA I KREATIVCIMA
KREATIVCIMA I SVEZNALICAMA

METEOR 10.

Lidrano 2001

Hm... što reći? Državni susret LIDRANO 2001. bio je za mene nešto posebno, a vjerujem da tako misle i ostali sudionici. Osim što smo Mihaela i ja predstavili naš školski list "Meteor", cijelo vrijeme smo se družili i zabavljali.

Volio bih kad bi i drugi učenici, koji imaju "žicu" za literarno, novinarsko ili recitatorsko stvaralaštvo otišli na jedan takav susret i uvjerali se u moje riječi. One se na papiru čine oskudnima, ali

vjerujte mi, nisu!

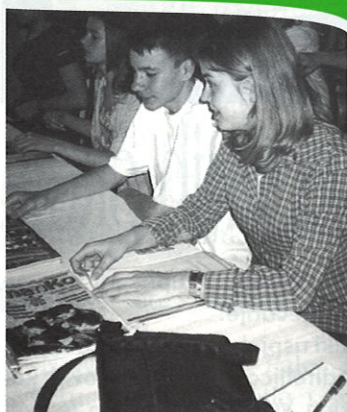
Jedan savjet: potrudite se, budite uspješni i put na Lidrano 2002. je otvoren! Ne brinite previše o riječi natjecanje, ne razmišljajte o osvajanju diplome, pohvalnica i zahvalnica čeka sve vrijedne i uporne.

Riječ državni govori da se nalazite u krugu najboljih. Službeni dio (recitiranje, predstavljanje, gluma) odradite pošteno, a ostalo neka ide svojim tijekom. Jedino što vas po povratku čeka je sjedanje i

pisanje o proživljenom, što sam i ja morao učiniti.

Hvala što ste odvojili malo dragocjenog vremena i pročitali moje razmišljanja. Sada znate nešto novo. Otići na Lidrano susrete nije neostvarivo. Treba samo "upaliti" lampicu i dozvoliti da ideje ugledaju svjetlo dana.

Davor Marković, 8.a

Članovi redakcije u iščekivanju pohvale i kritike za svoj rad.

Marljana, Martina, Sandra, Anto, Ivan i Antonija su zaslužili predah uz klopnu i glazbu

Marljana i Sandra nisu vjerovalle da samo jedna TV emisija može unijeti toliko sreće i veselja i puno novih prijatelja u njihove živote.

DMIH 2001

Bila mi je čast predstavljati našu školu i Županiju na ovogodišnjem Državnom natjecanju iz informatike, koje je održano u Novom Vinodolskom od 2. do 6. svibnja 2001. Na natjecanju su se okupila 142 najuspješnija učenika sa županijskih natjecanja, 60 mentora i 30 organizatora. U programskom jeziku QBASIC/ PASCAL osvojio sam četvrto mjesto u kategoriji osmih razreda, Matija Hustić bio je šesti u kategoriji učenika šestih razreda.

Ugodno me iznenadio smještaj u lijepom hotelu "Lišanji", ali i gostoprimstvo i ljubaznost domaćina. Organizatori DMIH-a pripremili su raznovrsna i zanimljiva predavanja, a posebno smo uživali u Cyber Cafe-u koji je bio otvoren za nas informatičare. Naravno, bilo je

dosta vremena za kupanje, druženje i razmjenu adresa sa ostalim sudionicima. Na kraju su podjeljene nagrade najboljima. Vrijednije od toga su nova poznanstva i divno iskustvo sudjelovanja na državnom natjecanju. Zahvaljujem se učiteljici Jadranki Horvat na strpljenju i prenesenom znanju jer moj uspjeh je i njena zasluga, a meni je to prekrasna nagrada za uloženi trud proteklih pet godina.

Ivan Šakić, 8.b

Budućnost je u našim rukama

Zračne puške u pravim rukama

DRŽAVNO NATJECANJE U STRELJAŠTVU

Marina Hemar, Vedrana Lojen i ja smo osvojile 1. mjesto na Županijskom natjecanju osnovnih škola u streljaštvu i time dobile mogućnost predstavljati našu školu i na državnom prvenstvu u Bjelovaru. Sudjelovala je 21 županija, a natjecanje je provedeno u više disciplina.

Mi smo pucale zračnom puškom. S obzirom da treniramo tek tri mjeseca smatramo da je odlazak na državno prvenstvo i osvojeno 15. mjesto za nas veliki uspjeh.

Anja Kurtušić, 5.c

7. SUSRET MALIH PJESNIKA Slavonije i Baranje

Dan, 10. listopada će mi dugo ostati u sjećanju. Tada sam posjetila OŠ "Matija Gubec" u Cerniku. Tamo su nas dočekali ljubazni domaćini i ponudili slasticama i sokovima. Nakon podizanja zastave 7. susreta malih pjesnika Slavonije i Baranje pozdravio nas je ravnatelj škole i pročelnik Županijskog ureda za prosvjetu.

Uživali smo u ugodnoj atmosferi Crkve sv. Stjepana gdje se održala misa zahvalnosti, te obišli lijepo uređen samostan s bogatom knjižnicom i izložbom zanimljivih i dragocjenih predmeta iz Jeruzalema. U Hrvatskom domu smo potom pročitali literarne ostvarene među kojima je pet uradaka posebno nagrađeno. Tu su dočekani i

gosti iz drugih krajeva Hrvatske sa svojim literarnim ostvarejima i darovima domaćina. Mali pjesnici stigli su iz Zagorja, Istre, Dalmacije i Bosne i Hercegovine. Poslušali smo bogat svečani i zabavni program s mnogim šalama, pjesmom, glazbom i prikazom starih slavonskih običaja.

Zatim smo na izletištu Strmac, Sanja Stanić i ja nagrađene školskim priborom. Po povratku u Hrvatski dom dočekao nas je svečani ručak. Susret s vršnjacima naše Domovine bio je zanimljiv i nezaboravan. Odlučili smo ponovo posjetiti Cernik i provesti dan u ugodnom druženju i sljedeće godine, na 8. susretu.

Ana Vuković, 6.b.

Smotra likovnog stvaralaštva učenika osnovnih škola

Smotru organizira Ministarstvo prosvjete i športa Republike Hrvatske - Zavod za unapređivanje školstva. Sudjelovalo je oko tridesetak učenika naše škole, članova likovne družine. Učenici razredne nastave su radili u tehnici karton - tisak, a

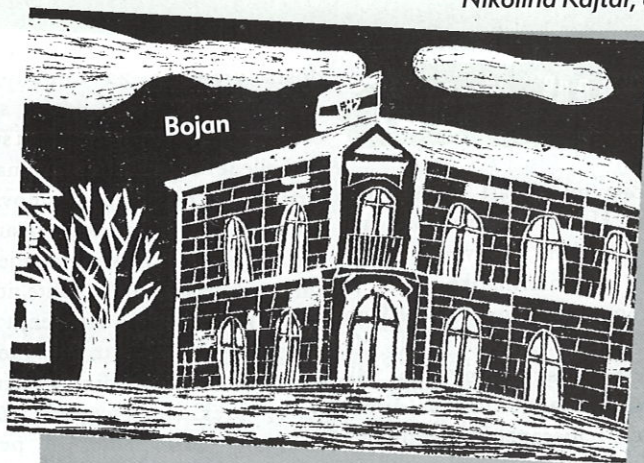
predmetnjaci i u linorezu. Tema je bila Doživljaj prostora na trgovima, ulicama i arhitektonskim objektima u dječjem likovnom izrazu.

Najzadovoljniji su bili učenici Slaven Đaković, Bojan Ključević i Nikolina Kajtar jer su njihovi radovi prošli

Županijsku razinu i upućeni su na Državno natjecanje.

Za veliki uspjeh naše škole zaslužna je naša voditeljica, učiteljica likovne kulture Ankica Vuletić, koja nam je svesrdno pomagala u usavršavanju našeg likovnog izražaja.

Nikolina Kajtar, 8.c

Radovi koji su prošli Županijska i otišla na Državne natjecaje

Novine i knjiga ruku pod ruku

Gošća škole i Meteora Branka Primorac iskreno i otvoreno o svom radu i obitelji.

Kako izgleda kada zajedno stanuju novinarka i književnica u istom tijelu? Posvađaju li se često? Koja popusti prva? Jesu li zadovoljne uspjesima? Što vole, planiraju i poručuju?

Ova pitanja su okupila novinare, literarce i knjižničare u školskoj knjižnici. Odgovore su dobili u razgovoru s poznatom novinarkom Brankom Primorac.

? Koje ste knjige voljeli u djetinjstvu?

Najviše knjigu Pale sam na svijetu, jer je ona bila i prva koju sam sama pročitala.

? Jeste li već u ranoj mladosti otkrili svoj spisateljski dar ili je to bilo kasnije?

- Pisati sam počela rano. To mi se činilo zabavnim i privlačilo me. U 4. razredu osnovne škole u Radosti je objavljen moj prvi novinarski rad. Knjige sam počela pisati kasnije.

*Cijenim sve književnike.
U svaku je knjigu
uložen golem trud i svi
se bore da postignu što
bolji uspjeh.*

? Kako ste se osjećali kada je izdana vaša prva knjiga?

- Uplašila sam se. Knjiga više nije bila samo moja, većsvačija. Jedina briga mi je bila hoće li se svidjeti djeci. Vidim da vam se

svidjela i zato sam jako, jako ponosna.

? Vaše najpopularnije knjige, prema mišljanju mladih, su "Maturalac" i nastavak "Sve zbog Ane". Kako to doživljavate?

- (Smijeh). Ako djeca tako kažu slažem se s njima. Vrlo mi je drago što vam se one sviđaju?

Maturalac je bio jako popularan u moje vrijeme a i danas je tako. On je zapravo fenomen! Drago mi je što mladi mogu otići na takvo lijepo putovanje koje će im zauvijek ostati u sjećanju.

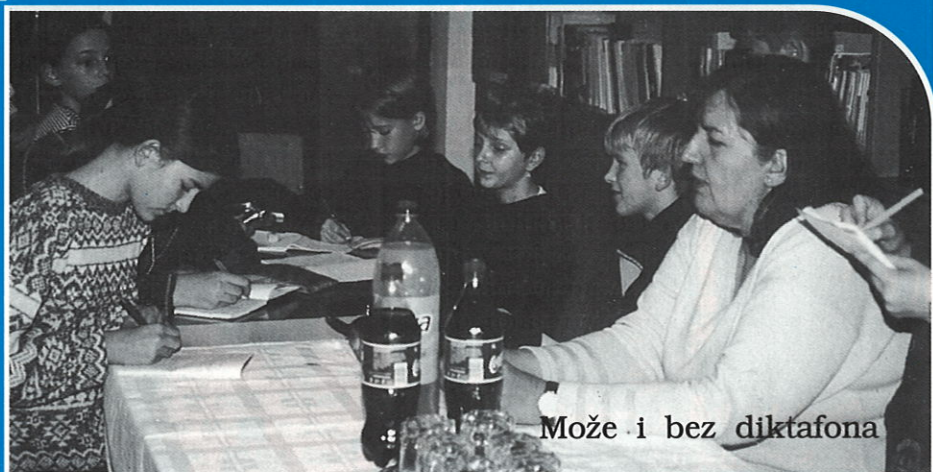
? Jesu li događaji u vašim knjigama iz stvarnog života ili su plod vaše mašte?

- U knjigama uglavnom pišem o stvarnom životu, svoje iskustvo kombiniram s doživljajima drugih. Npr. ranije nisam bila baš ljubitelj životinja, ali se s vremenom strah pretvorio u ljubav i nastala je knjiga "Mama, pazi pas". Međutim, nešto uvijek fali, zato dobro dođe i mašta. Osluškuješ druge i složiš priču!

? Kako izgleda radni dan književnice?

- Vikend najčešće izgleda ovako: Knjavamo kako-kad, do 9,10, nekad čak i do 11 sati. U 12 sati je doručak, zatim tuširanje a onda sjedam za kompjutor, ali ne zadugo! Znatiželjna djeca "gnjave" i vrijeme je za ručak. Nakon toga opet sjedam za kompjutor, često sam toliko umorna da i zaspem za njim. Kako za pisanje preko dana nemam vremena, ostaje mi noć i to subotom i nedjeljom do ranih jutarnjih sati (najčešće do 3 ujutro). Zato ponedjeljkom ujutro ne znam za sebe.

Na pusti otok bih ponijela, bez razmišljanja, kompjutor, jer ne mogu pisati bez njega. Znam da je to nemoguće, ali bih se potrudila da i nemoguće postane moguće!

Može i bez diktafona

? Kako se opušate nakon napornog radnog dana?

- Najčešće odlazim u teretanu i vježbam sat vremena. Opustim se i zaboravim sve brige, misli jednostavno odlutaju. I šetnja me opušta,

ono na putu, kod kuće... Svakodnevno moram pratiti događaje, gledati dnevnik, tražiti zanimljivu osobu za čitatelje koju ću intervjuirati. Mislim o temama. Pripremam rukopise za tjedni prilog Revija u večernjem listu, ne mogu objaviti ono što drugi

? Volite li putovanja?

- Volim i puno sam putovala. Živjela sam u Engleskoj, u Londonu. Prije braka proputovala sam Europu, a kasnije sam putovala najviše poslovno.

? Da se ponovo rodite, što biste bili?

-(Smijeh). Željela bih biti bogata, pametna i lijepa. (Opet smijeh). Najvjerojatnije bih ponovo bila isto, jer se još nisam zasitila ni novinarstva ni književnosti.

U razgovoru samo saznali da naša gošća ima rukopis za novu knjigu o heroju Domovinskog rata Rudolfu Perišinu. Kada naš list bude u rukama čitatelja i nova knjiga će već biti na policama knjižara i knjižnica. Od srca čestitamo autorici!

Tražila se knjiga više

Važan mi je kontakt s vama, djeco. Ne mogu pisati bez vas. Što napišem, vi čitate i oni koji će tek doći. Moram se prilagoditi vašem senzibilitetu. Prošlo je vrijeme gramofonskih ploča, vi živite s CD-om. Zato mi je važno družiti se s vama. Djeca su moj izvor ideja, ona mi, čak, predlažu što da pišem. Znaju da volim životinje i da sam već napisala knjigu o njima. Predložila su mi da napišem jednu o lastavicama. Mislim da ću o tome ozbiljno razmisliti.

objavljuju. Posao mi je prepoznati u vijestima ono što bi bilo zanimljivo za čitatelje. Vidite i sami da novinar ima pune ruke posla.

? Imate li vremena za obitelj?

- Nisam imala vremena i žao mi je. Moja je obitelj velika i sve me manje treba. Nadam se da sam učinila sve što je bilo u mojoj moći da moja obitelj bude sretna i zadovoljna. Kontakt dijete-roditelj nikad nije dovoljan, koliko god bio ostvaren.

I gošća je imala pitanja i za nas.

? Je li vam se dopao susret s Brankom Primorac?

- Oduševljeni smo. Naći se licem u lice s poznatom osobom, čuti ono što nigdje ne možeš pročitati, je pravo i neponovljivo.

Pitanja: Volite li novinarstvo? i Tko će biti novinar? ostaju, zasada bez odgovora. Vrijeme će pokazati tko će od nas krenuti stazom zahtjevnog novinarskog poziva.

Saša Stanković, 7.b,
Pomogli: Matea Medić, 6.b Mitja Ružojčić, Marija Božić, 5.e

? Kako i što radi novinarka i urednica Večernjeg lista?

- Ja sam politički novinar. Urednički posao nema veze s književnošću. Radni dan novinarkе i urednice nije samo vrijeme provedeno u redakciji, već

Školski list i cvijeće
za sretan put

Družina "Brzan Zeko" iz "Malog Pariza"

Da i lutke imaju srce i pamet potvrđuju ovi najmanji koji se svakodnevno s njima druže, igraju se, smiju ili plaču.

ČLANOVI LUTKARSKE DRUŽINE

Lutkari - mali glumci

U našoj družini ima 15 malih lutkara. Sastajemo se svaki tjedan.

Glumimo i igramo se s lutkama. To nam je i zabava i učenje. Ponekad lutke pravimo sami. Naša učiteljica nam puno pomaže. Često nastupamo i dobivamo priznanja i veliki pljesak.

Sudjelovali smo i na LIDRANU i pobijedili na Županijskom natjecanju. Bili smo najmlađi. Glumili smo "Stare cipele". Lijeva cipela je bila Brigita Bajan, a desna sam bila ja. I ostali glumci su bili zanimljivi. Našu igru pratio je mali trubač Nikola Mašić. Za sve to zaslužna je naša učiteljica Vladimira Dabčević-Čeliković. Zato joj od srca zahvaljujemo.

Iva Buntić, 2.e

Lutkarski život brzo prolazi

Male lutkare Družine "Brzan Zeko" iz drugog razreda OŠ "Antun Mihanović" u Malom Parizu i njihovu voditeljicu gospođu Vladimiru Dabčević-Čeliković često susrećemo na probama na izvannastavnim aktivnostima ili nastupima za potrebe škole (Đaci prvaši, Dan škole, Dan obitelji, Pozdrav proljeću, blagdan).

Možemo ih naći i u dječjim vrtićima gdje uveseljavaju djecu predškolskog uzrasta.

Današnja generacija malih lutkara je do sada pripremila predstave: "Kako je kornjača išla na godišnji odmor", "Ivica i Marica", "Pahuljice", "Božićna gozba", "Zaboravljivi zeko" i niz drugih.

Od nastupa najdraži su im nastupi na LIDRANU, na kojem osvajaju kvalitetom i dječjom razigranošću.

Na ovoj, najvećoj natjecateljskoj dječjoj manifestaciji, ove godine nastupili su predstavom "Stare cipele" prema tekstu Mire Gavrana, suvremenog hrvatskog pisca. Voditeljica Vlatka i njeni lutkari sami su izradili lutke i scenografiju, izabrali glazbu, sašili kostime i haljine, čak i režirali. U ulogama su se našli: Robert Gaura - muž, Nikolina Mašić - trubač, Valentin Valjetic - dječak, Brigita Bajan - lijeva

stara cipela, Iva Buntić - desna stara cipela, Kristina Prša - dama, Anita Grgurević - mama, Sandro Mustapić - oholi gospodin, Dario Martić - pekar i Dominik Čurić - vatrogasac.

Ove, 2001. godine dodijeljena im je pohvalnica za sudjelovanje na županijskom LIDRANU i "Zahvalnica" Vlatki Dabčević-Čeliković za stvaralački rad s učenicima.

Iz razgovora čuli smo mnoštvo zanimljivih poruka i mišljenja. Lutkari su zato jer to vole raditi i prepoznavati poruke. Iz ove predstave su otkrili poruku kako i stare stvari imaju vrijednost, kako ih treba čuvati i koristiti, a ne zahtijevati samo lijepo i novo.

Žele malo više nastupa, priznanja i malo više novca za nabavku materijala za lutke i rekvizite. Najveća im je nagrada kada publika plješe nakon nastupa, jer tada otkrivaju da su napravili dobar posao.

Jedino im je žao što lutkarski život brzo prolazi. Nakon četvrtog razreda

odlaze, a njihova voditeljica počinje iznova. I tako od 1986. (nastavila je tamo gdje je

Prizor iz predstave "Stare cipele"

stala pok. gđa. Gordana Begović) svake četvrte godine nastavnica Vlatka stvara novu družinu lutkara, koji pale i žare po pozornicama, kako kažu mali lutkari za svoje nastupe.

Vanjski suradnik: Josip Činkl

**Prilog sudionika novinarske radionice "Svijeta bajki..."
u kojoj su sudjelovali i naši mali novinari**

Sitne različitosti "BAKA MOKOŠ I UNUK SUNCE"

Prvog dana obilježavanja dječijih svečanosti "U svijetu bajki..." u Kazališno-koncertnoj dvorani "Ivana Brlić Mažuranić" prikazana je kazališna predstava "Baka Mokoši unuk Sunce" u izvedbi zagrebačkog kazališta "Žar Ptica". Ova je kazališna igra nadahnut

priči nema. Predstava obiluje divnim kostimima, dobrom glumom, scenografijom, glazbom i scenskim rekvizitima koji doprinose da se doživi čarolija kao i prilikom čitanja svakog djela ove velike književnice.

Monika Milić, 5.c

pričom Ivane Brlić-Mažuranić "Sunce djever i Neva Nevičica", te predstava prati radnju spisateljičina djela, ali je malo osuvremenjena i izmijenjena radi lakše gledljivosti. Na zanimljiv način u predstavu su uvrštene i neke sitne različitosti u odnosu na originalnu Ivaninu priču. Tako u izvedbi "Žar ptica" Sunce i Mokoš prijateljuju s carevnom, a javlja se i novi lik, čega u Ivaninoj

Ivana Brlić - Mažuranić

Ivana Brlić-Mažuranić rođena je u Ogulinu 18. travnja 1874. Ona je unuka Ivana Mažuranića, pjesnika, političara i hrvatskog bana te kći Vladimira Mažuranića, pravnika i pravnopovijesnog pisca. Udala se 1892. godine za Vatroslava Brlića koji je bio odvjetnik i političar u Slavonskom Brodu.

Imala je šestero djece i svoj je život posvetila djeci i pisanju književnih djela. Ivana je bila obogaćena znanjem mnogih stranih jezika, pa su joj i prvi književni pokušaji bili na francuskom. Zbog svojih vrsnih književnih djela među

kojima su svakako "Šegrt Hlapić" i "Priče iz davnine" najpoznatiji i to ne samo u Hrvatskoj nego i u cijelom svijetu. 1937. godine bila je predložena za Nobelovu nagradu. Često su je uspoređivali s jednim od najznačajnijih pisaca za djecu, H.C. Andersenom, te je neki nazivaju i "hrvatskim Andersenom".

Umrla je u Zagrebu 21. rujna 1938., no najveći je dio svog života ipak provela u Slavonskom Brodu gdje je napisala i većinu svojih priča i bajki.

Majda Golob, 5.a

Bez snage izvornog djela

Predstava "Baka Mokoš i unuk Sunce" u mnogočemu se razlikuje od izvorne priče Ivane Brlić-Mažuranić "Sunce djever i Neva Nevičica".

Kazališna predstava prikazuje je više kao duhovitu priču i nema snagu i dubinu izvornog djela Ivane Brlić-Mažuranić. Unatoč tome što događaje na pozornici prate i glazba i svjetlosni efekti, nije uspjela prenijeti onu snagu i pomalo lirsku ustrojenost priča

Ivane Brlić-Mažuranić. Glumci su obavljali dobar posao, izvrsno predstavljajući poznate likove iz priče, a naročito su bili dobri njihovi kostimi gdje se može izdvojiti izvrstan kostim sunca koji je vrlo domišljat, ali također i jednostavan.

Kad se sve to svede u jednu rečenicu, mogli bismo zaključiti: Predstava je odlična, ali ipak ne na visini Ivane Brlić-Mažuranić.

Andrija Martić, 6.a

S promocije nove knjige Sanje Pilić Kad sam ozbiljna, nitko me ne sluša

Naš grad Slavonski Brod posjetila je u srijedu, 24. travnja poznata spisateljica za djecu i odrasle Sanja Pilić. Kratak pregled njezina spisateljskog života zapisali smo nakon razgovora i intervjua s njom, upriličenom u Gradskoj knjižnici Slavonskog Broda poslije promocije njene knjige "Zafrkancije, zezancije, smijancije i ludancije" nagrađene Ivaninom nagradom. Duhovitim odgovorima potvrdila je da vedrina u njenim djelima nije slučajna.

Jeste li kao dijete pokazivali želju za pisanjem?

Jesam voljela sam pisati još kao dijete. Naime, uvijek sam pisala dobre školske zadaće.

Koja Vam je najdraža knjiga koju ste napisali?

"O mamama sve najbolje", jer ona mi je ipak bila prva knjiga koju sam napisala.

Vaše knjige najčešće su humorističnog

Lako je s diktafonom u ruci

sadržaja. Zašto?

Kad sam ozbiljna, nitko me ne sluša.

Je li vam uzor u pisanju bila vaša majka, književnica Suncana Škrinjarčić?

Ne baš. Ona mi je ipak bila malo

prebajkovita.

Što vam znači nagrada "Ivana Brlić-Mažuranić" koju ste upravo dobili?

Veliku radost, a i dobivam na popularnosti.

Jeste li i vi vedra i vesela osoba kao i likovi iz Vaših knjiga?

Uglavnom jesam, ali ne uvijek. No, tada ne izlazim iz kuće.

Jeste li prvi puta na Dječjim svečanostima u Brodu i kako vam se sviđa?

Nisam ovdje prvi puta, ali mi se svejedno sviđa. Najviše mi se ovdje sviđaju ljudi.

A nama, malim novinarima, jako se sviđela književnica Sanja Pilić i njene zafrkancije, zezancije, smijancije i ludancije. Očekujemo ih uskoro i na polici naše školske knjižnice.

Andrija Martić, 6.a

U EUROPSKOJ GODINI JEZIKA **PREDSTAVLJAMO OČENAŠ** NA GLAGOLJICI, GRČKOM, LATINSKOM, ENGLISKOM I FRANCUSKOM JEZIKU

10 Pater noster, qui es in caelis,
sanctificetur nomen tuum,
adveniat regnum tuum,
fiat voluntas tua,
sicut in caelo, et in terra.
11 Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie,
12 et dimitte nobis debita nostra,
sicut et nos dimittimus debitoribus nostris,
13 et ne nos inducas in tentationem,
sed libera nos a malo. Amen.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον·

Notre Père

qui es aux cieux,
que ton nom soit sanctifié,
que ton règne vienne,
que ta volonté soit faite
sur la terre comme au ciel.
Donne-nous aujourd'hui notre pain de ce jour.
Pardonne-nous nos offenses,
comme nous pardonnons aussi
à ceux qui nous ont offensés.
Et ne nous soumetts pas à la tentation,
mais délivre-nous du Mal.

Car c'est à toi qu'appartiennent
le règne, la puissance et la gloire
pour les siècles des siècles.
Amen.

ՅԻՇՅ ԲՐԻՄ

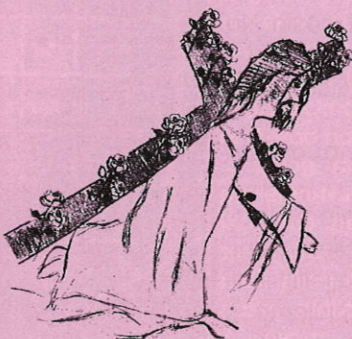
ՅԻՇՅ ԲՐԻՄ, ՀԱՔԻՔ ԽԵՇԵՔ ԲԻ ԲՅԷՇԵՑՄԻՒՒ, ԳՈՐԾՈՒՑ ԵՅ ՑՄԵՑ ՍՈՐԾԱԽԵՅ.
ՍԵՅՈՒՔ ՀԵՒԹԻՒՔԻՆԳԻՆԳՈՐԾՈՐԾ ՍՈՐԾԱԽԵՅ. ԷՄԵՍԻՔ ՈՐԾՈՐԾԱԽԵՒ ԿԻՂՅ ԲԻ
ԲՅԷՄ ՍԻՒՀՅ Զ ԲԻ ԹԵՄԻՍԻՒՔ. ՀԵՄԵՂ ԲՐԻՄ ԳՈՐԾԱԽԵՒԻՔԻՔ ՍԵՒՔ ԲԻՄ
ՍԵՒԻԻԳ, Զ ՑՍՐԹԵԳՈՐԾ ԲԻՄ ՍԵՄԵՅ ԲՐԻՄՅ ՀԻՂՅ Զ ՄԻՑ ՑՍՐԹԱՍԻՒՄԻՑ
ՍԵՄԻՔՅՆՑՄԻՒ ԲՐԻՄՑՄ. Զ ԲՅ ԵՄԵՍԻՔ ԲԻԳ ԵՒ ԲԻՐԻԻԳՍՈ, ԲՅԵՑ ԶԹԵՒՈՐ
ԲԻԳ ՑՍ ԹԵՒԻՒ. ՏԻՂՄԵՐ.

Our Father, who
art in heaven,
hallowed be Thy
name: Thy
kingdom come;
Thy will be done
on earth as it is
in heaven. Give
us this day our
daily bread; and
forgive us our
trespasses as
we forgive those
who trespass
against us; and
lead us not into
temptation, but
deliver us from
evil. Amen.

"Kad bih ljudske i anđeoske
jezike govorio,
a LJUBAVI ne bih imao,
bio bih mjed što ječi,
ili cimbal što zveči..."

1 kor 13, 1

Marija

Marija bijela golubica
Svih nas kraljica.
Bzgriješna joj duša, bijela
Na nas prenosi svoja dobra djela.
Ona ljubi sve nas
Našoj duši vječni spas.

Mirta Mikinac, 5.e

Priča iz životinjskog svijeta

Dobro došli! u **ZOO PARK** *Obitelji Milec*

U malom slavonskom selu Ruščici, smještenom uz rijeku Savu istočno od Slavonskog Broda nalazi se zoološki vrt obitelji Milec. Gospodin i gospođa Milec te njihova djeca Josip i Martina zbog velike ljubavi prema životinjama, odriču se svog slobodnog vremena te 15 godina imaju Zoo. Poslovi su često veoma teški, ali u tome sudjeluje cijela obitelj.

Evo i razgovora s obitelji Milec zabilježenog prigodom obilaska zoološkog vrta.

? Kako ste došli na ideju o zoološkom vrtu?

- Odavno postoji velika ljubav prema životinjama, a na tu, nekad smiješnu ideju, je došao moj suprug.

? Koliko je trebalo vremena za ostvarenje vaše ideje?

- Mnogo truda i rada posvećivali smo kroz sve ovo vrijeme životinjama iz ovog našeg zoološkog vrta. Svake godine se Zoo obnavljao i proširivao, dolazile su nove životinje za koje je trebalo sve više prostora.

? Koliko vremena dnevno provodite brinući se za njih?

- Svaki dan buđenje nam je u šest sati kako bi nahranili naše ljubimce. Mnoge su životinje jako zahtjevne te se za njih moramo brinuti nešto više nego za druge.

? Imate li svog ljubimca među životinjama?

- Naravno, to su mali razigrani klokani i majmun Gogo koji je vrlo zanimljiv i

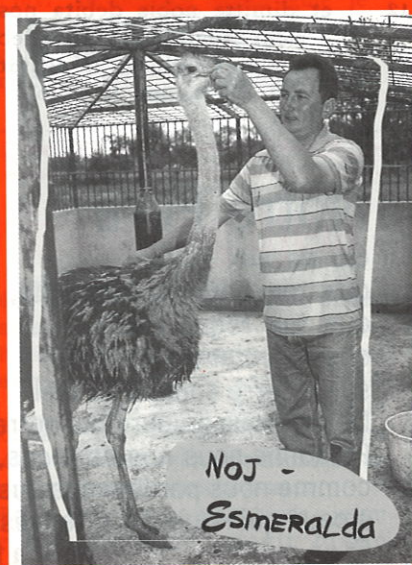
vragolast. No, uskoro nam dolazi novi stanovnik medo iz Mađarske, za kojeg se nadamo da će se dobro prilagoditi.

? Kakvo je stanje u zoološkom vrtu zimi?

- Mnogo je teže zbog vremenskih ne prilika, ali se snalazimo. Životinjama posvećujemo mnogo više truda i pažnje, ali kad hladna zima prođe, sve na bolje pođe.

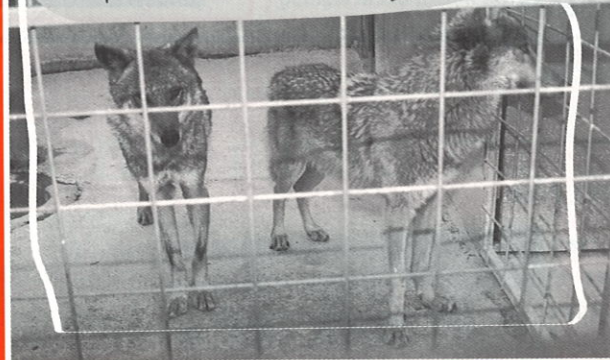
? Kojom hranom ih hranite?

- Svaka se životinja hrani svojom hranom. Žitarice uzgojimo na polju, ribe u ribnjaku, voće u voćnjaku, a meso kupujemo u mesnici itd. Imamo pet škrinja za ribu i meso.

NoJ -
ESMERALda

EUROPSKI VUK - BEN i BELA

Oprostili smo se od ljubaznih domaćina i prije polaska s užitkom pogledale kako obitelj Milec hrani svoje ljubimce. Svaka čast!

Pripremile:

Marija Božić 5.e,
Katarina Kurdija 5.e

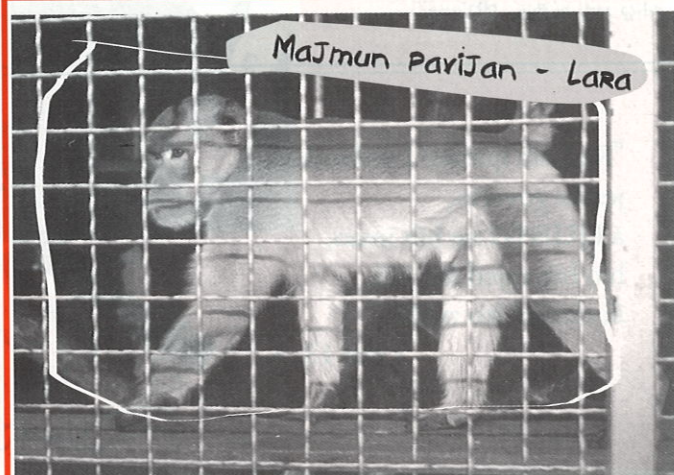
KLOKAN - KLOKI

? Koliko vrsta životinja imate?

- Imamo 63 vrste što je za ovaj mali zoološki vrt dosta. No želimo ga proširiti i kupiti što više novih vrsta.

? Kako nabavljate životinje?

- Životinje kupujemo u Njemačkoj, tamo su najjeftinije ili se razmjenjujemo s drugim zoo-ima.

MAJmun PAVIJAN - LARA

The GLOBE Program

Chief Scientist's Honor Roll CLOUDS

OS Antuna Mihanovica

has made the Honor Roll for the four-month period ending:

March 2001

Debra M. Burt
Chief Scientist

April 22, 2001
Earth Day

Draga Marija Katalinić,
Čestitam! Ožujak 2001. utvrđeni termin koordinatore GLOBE programa označava kraj druge godine vrednovanja GLOBE škole. Prošle godine uključujući i ovaj najnoviji termin OŠ "Antun Mihanović" učinila je zapažen napredak u slijedećoj kategoriji:

Oblaci u četveromjesečnom periodu koji završava u ožujku 2001.

Obavještavam Vas da se Vaša škola, dostavljajući mnogo podataka, sada popela do 2000 podataka (mjerenja) na ljestvici GLOBE škole. Ovo je važan događaj u Vašoj primjeni GLOBE-a.

U ime Zemaljskog naučnog udruženja (Naučno Udruženje Planeta Zemlje) i GLOBE znanstvenika, zahvaljujemo Vama i Vašoj potpori ovom programu. Vašim GLOBE učiteljicama Vesni Bušić i Jadranki Horvat u OŠ "Antun Mihanović", treba odati priznanje za njihovo sudjelovanje u prenošenju autentične znanosti učenicima i pomaganje svima nama u razumijevanju globalnog okoliša.

Škole koje napreduju kao vaša inspiriraju svakoga u Globe-u. Na šestu obljetnicu GLOBE programa, želim vam sretnu Dan Zemlje i nadam se našem daljnjem zajedničkom napretku.

S poštovanjem!

Debra M. Burt
Chief Scientist

dan PLANETA ZEMLJE

I ove godine Globovci i ekolozi naše škole, u zajedničkoj akciji sa Globovcima gradskih škola, obilježili su Dan planeta Zemlje. Samim pojavljivanjem na glavnom Gradskom trgu pokazali smo da i mi želimo bolji, ljepši i uredniji svijet. Malom gestom - uhvatili smo se za ruke, naši plakati s ekološkim porukama bili su Zemlja - iskazali smo ljubav prema našoj Zemlji i time dali do znanja da ćemo ju uvijek čuvati i štiti. Naše poruke su gledali radoznali sugrađani. Nadamo se da će ih potaknuti na razmišljanje i savjesniji odnos prema okolišu.

Tamara Senjak, 7.b

Imamo li vremena vratiti Zemlji nekadašnji sjaj?
Zemlja je naš dom. Mi biramo u kakvom domu ćemo živjeti!
Zemlja je jedna, čovječe!

3. susret GLOBE škola Hrvatske

Da bi se održao susret, a k tomu i upoznavanje, zabava, natjecanje, potrebni su dječaci, djevojčice i nastavnici koji bi u tome sudjelovali. Stoga su se sve GLOBE škole u Hrvatskoj

Digitalni termometar
- poticaj za dalje

uputile u Labin. Iz Broda su krenuli učenici OŠ "Ivan Goran Kovačić", Gimnazije "Matija Mesić" i predstavnici naše škole - Danijela Kuzmić, Melita Šmajlović i ja sa našom nastavnicom Jadrankom Horvat. Iako je put bio naporan i dug, isplatio se. U Labinu su nas dočekali ljubazni Istrani. Odsjeli smo u hotelu koji je bio prepun razigranih osnovnoškolca i srednjoškolcima. Tri dana uživanja, ali čekao nas je i posao.

Prvog dana predstavljali smo povjerenstvu svoj rad plakatima koje smo izradili u našoj školi. Iako smo imali tremu, naša nas je nastavnica ohrabivala, te smo sa našim plakatima osvojile zavidno 3. mjesto, na koje smo jako

ponosne.

Na glavnom natjecanju u kojem je trebalo pokazati znanja vezana za GLOBE mjerenja iz biologije, kemije, meteorologije i orijentacije osvojile smo 4. mjesto.

Osim diploma i medalje, za postignute rezultate smo na poklon dobili i novi digitalni termometar za mjerenje temperature zraka, vode, zemlje, koji će nam koristiti u daljnjem provođenju GLOBE mjerenja. Na susretu smo ostvarile još jedan odličan rezultat za našu školu i obogatile njenu policu "trofeja", što je za mene velika čast.

Marija Lovrić, 6.d

U ovoj školskoj godini obogatili smo naš GLOBE program:

Svaki utorak, u isto vrijeme (9.00 sati), na istom mjestu-

Hidrološka postaja kod Franjevačkog samostana:

Mjerimo temperaturu vode

termometrom

Globovci: Kristina Miletić, 8.e,

Određujemo pH vrijednosti vode

pH-metrom

Tomislav Tadić, 8.e,

lakmus papirom

Marijana Odobašić, 8.e

Majka

NE ŽELIMO OZONSKE RUPE
KOJE NAM TIJELA ZRAČE,
NE ŽELIMO SKAFANDERE,
VEĆ PRIRODNE OMOTAČE.
NE ŽELIMO KISELE KIŠE, PA
DA ŠUMA NEMA VIŠE.
MI ŽELIMO ZDRAVE ŠUME I
KISIKA VIŠE.

NE ŽELIMO SMOG U ZRAKU
I DIMNJAKE KOJI PRAŠE.
TREBAJU NAM I TVORNICE,
AL' STAVIMO PROČISTAČE.
SVE ZDRAVO ŠTO IMAMO
PRIRODA JE NAMA DALA,
ONA JE NAŠA MATI, MAJCI
PUNO HVALA !

IVAN JOŽIĆ, 7.e

Ne bacajmo stari papir -iz njega nastaje novi

Svake godine mali ekolozi i njihova voditeljica Vesna Bušić, učiteljica biologije, provedu akciju skupljanja starog papira. U akciji su trebali učestvovati svi učenici, ali, nažalost, nije bilo tako! Učenici viših razreda baš se i nisu iskazali. To je još jedna potvrda da ekološka svijest učenika nije dovoljno razvijena.

Još uvijek ne marimo dovoljno za očuvanje okoliša. Zato još veća pohvala onima koji su ozbiljno shvatili značaj ove akcije i marljivo prikupljali stari papir. Njihovim trudom spašena su mnoga mlada stabla. Umorna priroda, čija se ljepota iz dana u dan gasi, može malo predahnuti.

Nikolina Cvitić, 7.e

RAZREDNA NASTAVA :

Mjesto :	Razred :	Težina kg:
1.	2.c	698,00
2.	4.b	618,50
3.	2.a	599,50
4.	3.c	526,00
5.	4.a	461,50
6.	4.c	422,00
7.	1.b	379,50
8.	3.a	332,00
9.	1.a	302,00
10.	3.b	236,00
11.	1.c	147,00
12.	2.b	136,50
Ukupno :		4.859,00

PREDMETNA NASTAVA

Mjesto :	Razred :	Težina kg :
1.	6.e	1.848,00
2.	5.c	914,00
3.	6.d	847,00
4.	6.a	533,00
5.	5.b	375,50
6.	5.e	340,00
7.	6.b	321,00
8.	6.c	153,00
9.	5.a	146,00
10.	7.b	129,50
11.	8.b	100,00
12.	5.d	94,00
13.	8.c	64,50
14.	8.a	62,00
15.	7.c	8,00
—	7.a	0,00
—	7.d	0,00
—	7.e	0,00
—	8.d	0,00
—	8.e	0,00
Ukupno :		5.935,50

eko

ZAŠTO OVAKO?!?!

Dok god čovjek ne bude shvatio što čini kao pojedinac (uljepšava svoj život uništavajući milijune drugih), neće se ništa promijeniti. Jedni se bore svim snagama

sačuvati prirodu, znaju što treba cijeliti, a drugi, svim snagama ju uništavaju, ne shvaćajući da uništavaju život svoje djece i ljudi u budućnosti.

NATAŠA ZARIĆ, B.A

Napušten i odbačen vaš ljubimac do jučer.
A što je šuma kriva?

Koliko se priroda trudi sakriti ova
ljudsko nedjelo ipak ne može

ČOVJEK I PRIRODA

U samom početku svoga razvoja čovjek nije dobro poznavao ni sebe, ni prirodu, pa tako i nije uništavao životne zajednice. Onda se sve promijenilo. Čovjek je otkrio svoje sposobnosti, mogućnosti i vještine. Razvojem tehnike i tehnologije otkriva prirodu i shvaća da se m o g u

stvoriti bolji uvjeti za život. Počinje krčiti velike šumske površine, gradi prometnice, isušuje bare i močvare, kako bi dobio što veće površine obradivog tla. Uništavanjem šuma uništio je mnoge životinjske i biljne vrste. Gradi tvornice iz čijih dimnjaka izlaze otrovni spojevi koji stvaraju ozonske rupe, onečišćuje i vodu,

koje danas u nekim zemljama nema ni za piće.

Uništavanjem tropskih prašuma, uništava se i regulator klime na zemlji. Nastavi li se ovakav odnos čovjeka prema prirodi nećemo još dugo moći živjeti na ovom našem plavom planetu.

SANDRA VUKOJA, B.C

Sladiti se janjetinom,
a onda kožu
baciti uz put...

Čovječe, što si se sve ovakje istresao?

KAKO DALJE?

Čovjek mnogo može učiniti za očuvanje okoliša. U svijetu postoje udruge koje različitim sredstvima pokušavaju ukazati na važnost

održanja prirodne ravnoteže. I naša je zadaća da im se pridružimo, u nadi da ćemo zajedno učiniti svima život zdraviji i, naravno, sretniji.

IVONA BLAŽEVIĆ, B.A

Nova povijest na

Tvrđava Brod, koju su prije dva i pol stoljeća gradile vrijedne ruke slavonskog graničara, danas pripada gradu Slavonskom Brodu. Zašto o ovom jedinstvenom primjerku vojne arhitekture 18. st. u Hrvatskoj, spomeniku kulture najviše kategorije još od 1959. god., njeni žitelji znaju tako malo? Cilj naše reportaže nije bio odgovoriti na ovo pitanje, već otkriti čitateljima ljepote klasičnog ambijenta, koji je u dalekoj prošlosti sa svojih 4.000 stanovnika - vojnika i 150 topova branio i čuvao granicu a danas se polako obnavlja i prilagođuje sutrašnjici.

Staro i novo uvijek idu zajedno

Prvi koji je krenuo tim putem je ravnatelj Klasične gimnazije i kolegija fra Marjana Lanosovića, fra Domagoj Šimunović, koji je bio i naš prvi sugovornik.

- Danas se puno govori o otuđenosti, u našoj školi težimo suprotnom. Kao relativno mala škola međusobno smo bliži, učitelj poznaje učenika, učenik poznaje učitelja, osjećamo se prijateljima. I kad učitelj povisi ton, odnos ostaje isti.

Obraćamo pozornost na učenikove

Blagdan Sv. Ane nekad i danas

U središtu Tvrđave postojala je Kapelica sv. Ane, zaštitnice utvrda - bastiona. Procesija sa slikom Marije Pomoćnice je kretala od Franjevačkog samostana obalom rijeke Save do Tvrđave. Žitelji

Hoće li razgovor i šetnja hodnikom odlučiti o daljem školovanju i budućem zanimanju?

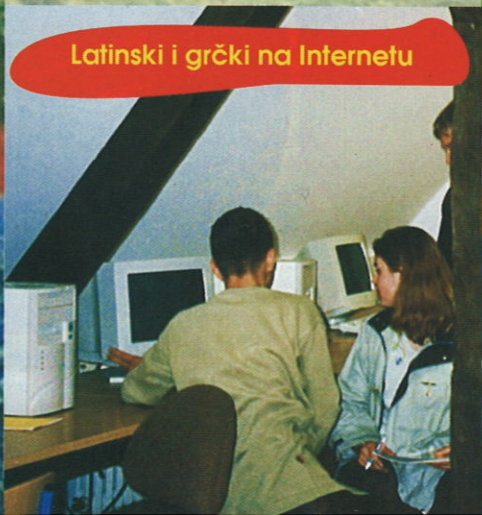

spособnosti koje su posebno planirane u izvanrednim intelektualnim i rekreativnim aktivnostima: španjolski i francuski jezik, radio emisija učenika "Dok smo mladi", školski listovi Festung (Tvrđava) i Anabazis (Uspon), fitness, kompjuter za zabavu i programiranje, numizmatika, filatelija, Internet...

- Kako pomažete učenicima s obzirom da su oni u najosjetljivijem razdoblju života?

- S puno strpljenja, ljubavi i razumijevanja organiziramo popodnevni boravak s ručkom, rekreativnom igrom i zajedničkim učenjem uz podršku i pomoć učitelja.

Latinski i grčki na Internetu

- Kako je došlo do toga da se spoje staro i novo u prostoru Tvrđave?

- Staro i novo ide zajedno. Trajne vrijednosti se uklapaju s mladima, pa tako ima stvari koje su za sva vremena, jednakovremeno i nove i stare.

- Prostor u kojem ste, star je gotovo tri stoljeća, a ipak ste svojom opremom i načinom rada već odavno u trećem tisućljeću.

Na temeljima Kapele sv. Ane naši novinari u ulozi arheologa

Broda su jedino mogli na ovaj blagdan ući u Tvrđavu.

Danas na rezušenim temeljima budi se nekadašnja tradicija šovanja sv. Ane. Pokrenuta je inicijativa za rekonstrukciju

Ovaj prostor postat će budući dom ostavštine "Ružić i suvremenici"

Kapele, što je povezano i s izgradnjom Galerije "Ružić i suvremenici".

Tvrđava Brod u slici i riječi starim izvorima

Izgradnja Tvrđave Brod započela je 1715. god. Cijeli kompleks građen je od zemlje, drveta, cigle i manjim dijelom od kamena. Glavni radovi završeni su do 1735. god.

Tvrđava je kvadratnog oblika a sustav jaraka daju joj zvjezdoliki tlocrt. Imala je tri obrambena pojasa: unutarnji, vanjski i južni. Unutarnji dio činili su bastioni - utvrde: sv. Karlo, sv. Elizabeta, sv. Mihovil i sv. Eugen. Između svaka dva bastiona su kurtine - glavni bedemi. Dva glavna tvrđavska prolaza bila su Vodena i Osječka kapija na kojoj je stajao natpis na latinskom jeziku, koji u prijevodu znači "U doba pobjednika cara Karla VI. neka bude ova kapija trijumfalna kapija protiv neprijatelja". Unutar središnjeg dijela je bio kavalir - veliki

Tvrđava iz davnina

objekt u obliku potkave. U njegovoj unutrašnjosti su zasvođeni prostori za potrebe vojnika, tzv. kazamati (108). Na središnjem trgu bila je izgrađena kapela sv. Ane. Vanjski dio Tvrđave činila su tri ravelina - trokutasta utvrđenja koja su štitila bedeme i onemogućavala neprijatelju da uđe unutra. Južna strana ojačana je utvrđenjem u obliku roga. S tog mjesta trebalo je s topovima spriječiti prijelaz Turaka preko Save. Tvrđavu su štitila i dva pojasa vodenih jaraka. Cijeli prostor završava blagim zemljanim nasipom, glasijom, po kojem današnji park Klasije nosi ime.

Arhitektura rata za kulturu mira

Senzibilitetom Gradske uprave učinjen je veliki korak kojim će Tvrđava Brod

dinam Ivanom Šeremetom.

- Kako je došlo do donacije Ružić gradu Brodu?
- Prepoznavajući dobru volju i veliku

Prostor Tvrđave već dugo odiše ostvarenjima brojnih umjetnika

postati središte hrvatske suvremene umjetnosti. Vrijedne informacije o tom velikom Projektu dobili smo u razgovoru s voditeljem Art radionice, gospo-

želju, dakako utemeljenu stručnošću akademskog slikara Predraga Golla, umjetnik svjetskog glasa darovao je cjelokupnu ostavštinu svom rodnom gradu.

Osigurana su sredstva za izgradnju, odnosno rekonstrukciju Galerije u Tvrđavi, uz poštivanje uvjeta koje je postavio akademik Branko Ružić.

- Što donacija Ružić predstavlja za kulturni život Broda?

- Nevjerojatno puno! Radi se o najvećoj kiparskoj zbirci poslije Meštrovića. Ona sadrži sve Ružićeve slike, skulpture, osobne stvari i djela poznatih hrvatskih kipara i slikara. Osjetivši veličinu prostora koji je namijenjen

Galeriji, naš Brođanin je odlučio učiniti svoj rodni grad središtem hrvatske suvremene umjetnosti. Zahvaljujući donatoru i njegovom osobnom angažmanu, Brod danas ima najveću zbirku djela suvremenih hrvatskih umjetnika. Bitno je istaknuti da je gospodin Ružić sam birao djelo po djelo od svakog umjetnika.

- Kako je planiran rad Galerije?

- Zadaća Galerije je promovirati Ružićevu ideju o razvoju umjetnosti u Brodu.

Uz Galeriju "Ružić i suvremenici" postoji i Odjel dječjeg stvaralaštva koji vodi prof. Ariela Boras, Kabinet akvarela, čiji je voditelj prof. Branimir Pešut, i Art radionica Barutana, namijenjena suvremenom umjetničkom izrazu. Multimedijski prostor u okviru Tvrđave predstavlja širi kontekst poimanja Barutane.

"Iako nema sredstava da se Projekt finalizira, zanimanje je tu, što otvara mogućnost misaonijem i kreativnijem pristupu životu", naglasio je na kraju razgovora naš sugovornik.

Stara izreka tvrdi: "Vidimo dalje, samo zato što stojimo na ramenima svojih predaka". Zato vjerujemo da će nova generacija, odrasla u arhitekturi rata, u miru izgraditi civilizaciju topline i ljubavi i time vratiti dug nasljeđenoj baštini.

Kad naši učenici budu ostvarili biračko pravo, gradska vlast odlučivat će iza ovih vrata i o ostvarenju ovih projekata

Davor Marković, 8.a

Pomogli: Mihaela Miletić, Ivan Mušicki - 8.a

Snimio: Davor Marković, 8.a

Prvi rock
koncert u Tvrđavi

8 O S M A Š I 8

osam godina odlikaši

Najodlikaš
Stipo Matić

1. Vedran Batarilo
2. Ivana Blažević
3. Davor Marković
4. Stipo Matić
5. Mihaela Miletić
6. Ivan Mušicki

a

Razrednik: Vera Špoljarić

Razrednik: Ana Petrić

b

Najodlikaš
Ivan Šakić

1. Mateja Bošnjak
2. Berislav Jelić
3. Marko Radmilović
4. Sanja Salčinović
5. Dora Sedmak
6. Ivan Šakić

Razrednik: Marija Prša

c

Najodlikaš
Tihana Rupčić

1. Kristina Kajtar
2. Nikolina Kajtar
3. Beatris Kajtazi
4. Slavica Lazić
5. Tihana Rupčić
6. Magdalena Vukoje
7. Martina Žeravica
8. Tomislav Stepić

Najodlikaš
Bojan Tomić

1. Bojan Tomić
2. Danijela Kuzmić

d

Razrednik: Nikola Iv

Razrednik: Mladen Alinjak

e

Najodlikaš
Ivana Barić

1. Ivana Barić
2. Ksenija Čeliković
3. Tomislav Tadić

Zbogom osnovna školo, i učitelji svi, nek' se zna da učenici ove škole bili smo i mi.

Renata Mladimović, 8.b

Ostani jednako dobra slijedećim generacijama kao što si bila meni.

Matija Sverić, 8.d

ZAJEDNIČKO UČENJE

Ove godine u našoj školi počeli smo s Projektom zajedničkog učenja učenika svih petih razreda. Na našim susretima svi smo si međusobno pomagali. Rado smo dolazili jer je zanimljivije učiti s prijateljima nego sam kod kuće. Učenici koji su već usvojili gradivo pomagali su ostalima i na taj način i sami ponavljali.

Budući petaši, ne stidite se uključiti u zajedničko učenje jer će te se tamo družiti, bolje upoznati jedni druge i lakše će te savladati peti razred!

Dajana Tomičević, 5.a

Jednog školskog dana u naš 7.a došla je pedagoginja. Objasnila nam je da ćemo obraditi jednu temu iz "Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava". Taj program provodit će se u svim školama. Republika Hrvatska teži demokraciji pa nam treba priprema za život u demokratskom građanskom društvu. Prošle godine smo učili o pojmovima građanin, građanska prava i dužnosti, građanske vrline prema projektu "Građanin i Ustav, temelji demokracije".

Spomenuta tema bila je "Kakva je razlika između vlasti i moći bez vlasti?". Čitali smo i razgovarali o toj temi. Trebali smo razlikovati jedno od drugoga što baši nije bilo teško, jer smo na primjerima prepoznavali gdje je upotrijebljena vlast, a gdje moć. Primjeri u knjizi su bili zanimljivi, a oko nekih moralo se dosta razmišljati da bi se rekao

MOĆ I VLAST

točan odgovor.

Zatim je pedagoginja predložila da navedemo primjere iz svakodnevnog života. Odmah sam se sjetio da na košarkaškom igralištu često vidim starije gdje tjeraju mlađu djecu kako bi oni mogli mirno igrati. Naravno, mlađi se uvijek moraju maknuti! Neki stariji, i hvataju djecu, žele ih uplašiti i pokazati svoju moć nad njima jer su viši i jači od njih.

Pedagoginja je pohvalila ovaj primjer uporabe moći bez vlasti, a ja sam bio sretan što sam se istaknuo u ovako aktivnom učenju.

Marko Bagarić, 7.a

Čvrti razredi naše škole posjetili su Tehnički muzej u Zagrebu. Naš domaćin, čovjek koji radi u muzeju prvo nas je odveo u prostoriju u kojoj se nalazi pribor

TEHNIČKI MUZEJ U ZAGREBU

planete i zvijezde. Tamo smo se odmorili i opustili, a zatim puni dojmova krenuli dalje s putovanjem po Hrvatskom Zagorju.

Anita Orešković, 4.d

Razglednica za uspomenu

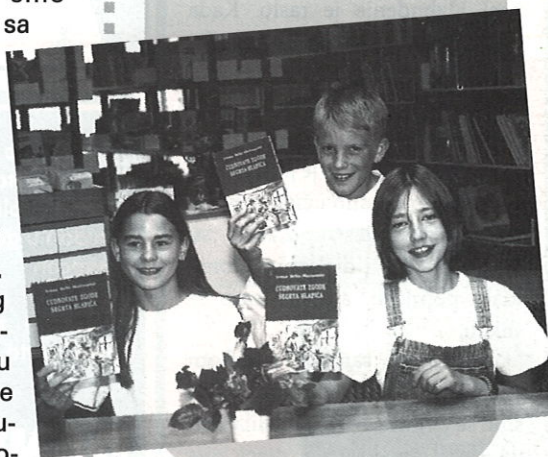

sa ugljenom, ali i lift (dizalo) kojim se ponekad prevozio ugljen. Kada smo izašli iz rudnika krenuli smo prema prostoriji sa pčelama. Pčele su se nalazile u staklenim akvarijima koji su međusobno povezani tunelima kroz koje pčele izlaze van i oprašuju cvjetove.

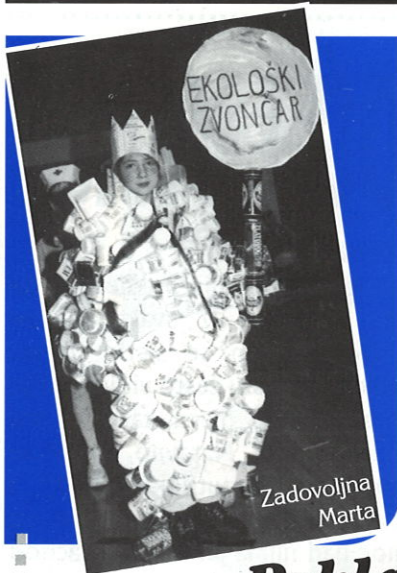
za vatrogasce. Taj pribor su koristili vatrogasci u prošlosti. Vidjeli smo pumpu koju su morale pokretati dvije osobe, kola na kojima su se prevozili, vatrogasna odjela i kacige. Nakon toga spustili smo se u rudnik. Saznali smo da rudari u rudnik nikada nisu silazili bez zaštitne opreme. U rudniku smo vidjeli i tračnice po kojima su rudari vukli kola

Vidjeli smo i gotovo med, kojeg ima različitog: pelud-med, livada-med, bagrem-med itd. Na kraju smo posjetili prostoriju u kojoj se nalaze vozila iz naše prošlosti: automobili, zrakoplovi, bicikli, lokomotive i dr. Osim toga, tamo smo vidjeli i makete nekih vozila, brodova i zrakoplova. Na samom kraju krenuli smo u planetarij gdje smo promatrali

LITERARNI KVIZ

Marija Božić, Mirta Mikinac i Mitja Ružojčić, petaši ekavci, pobjednici su već, tradicionalnog kviza u našoj školi "Život i djelo Ivane Brlić Mažuranić".

Zadovoljna Marta

Maskenbal u našoj školi

I ove godine smo u našoj školi birali najbolje maske. Pobjednica nižih razreda bila je Marta Okružnik 3.c. Odgovorila mi je na neka pitanja:

Jesi li se nadala da ćeš pobijediti?

«Nisam se nadala jer je bilo i drugih lijepo maskiranih».

Tko je došao na ideju za ovako lijepu masku?

«Moj mama».

Tko je sve radio na njoj?

«Mama, tata, baka, susjeda i svi koji su željeli pomoći».

Koliko vam je trebalo vremena?

«Četiri tjedna za cijelu masku».

Bi li što promijenila svojim pratiljama?

«Bih. Jednu masku ne bih izabrala za moju pratilju».

Kako se osjećaš sada kao pobjednica?

«Sretno i zadovoljno, ali i umorno».

Zvonimir Buzatović 5.a

Poklade su u mom gradu

Ulicama našeg grada prolazila je pokladska povorka. Bilo je tu različitih običaja i različitih maski. Mi smo predstavljali svatovsku povorku. Nismo imali samo mladence, kumove, kuhare, poštara koji je nosio brzopjavnu čestitku nego i poklone i torte. Bila je zima, a mi smo se lijepo zabavljali. Jedva čekam sljedeće poklade.

Miroslav Mitrečić, 2.a

Posjet Domu za djecu

I mi smo se u Korizmi odrekli pokojeg slatkiša, nešto novca. Kao i svake godine posjetili smo Dom za djecu i odnijeli im sokove, voće i slatkiše. Ove godine sam ja izabrana za posjet.

U meni je vladao nemir. Brojala sam svaki korak. I evo nas! Uzbuđenje je raslo. Kada smo ušli, svi su nas lijepo primili i ponudili sokovima. Rekli su nam ponešto o Domu i djeci, a onda smo mi postavljali pitanja. Poslije smo obišli sobe. Bilo je prekrasno! Sve je tako uredno i čisto i sve je na svome mjestu. Zatim su vjeroučiteljica i djelatnici Doma malo popričali, a onda smo se slikali.

Upoznala sam se s nekom djecom i njihovim psima. Kada smo se vraćali kući, pomislila sam da onoj nezbrinutoj djeci nije tako lijepo kao što se čini. A mi nismo ni svjesni koliko smo sretni što imamo svoje obitelji i svoj dom.

Simona Milić, 4.b

MAŠKARE

MAŠKARE SU STARE VIŠE OD 1500. GODINA T.J. 5. STOLJEĆA. ZAPOČELE SU SLAVLJENJEM GRČKOG BOGA DIONIZA. ON JE BIO BOG VINA. NJEGOVO RODENJE SLAVILI SU SVIRAJUĆI DITIRAMBE I ALLOS.

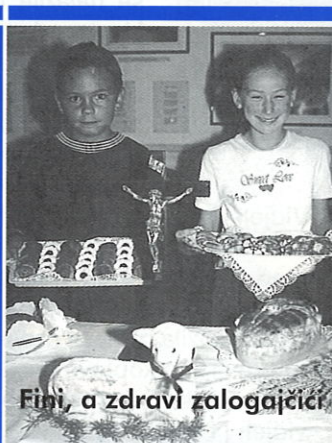
MAŠKARE SU VRIJEME LUDOVANJA. NAKON Njih DOLAZI KORIZMA PA ZATO SE TREBA DOBRO "IZLUDOVATI". U SLAVONIJI SE MAŠKARE ZOVU POKLADE, A U ZAGORJU FAŠNIK. MAŠKARE SLUŽE ZA TJERANJE ZIME I ZLIH DUHOVA. J A I H OBOŽAVAM. DJECA SE VESELO I ŠARENO OBUJU I IDU PO KUĆAMA, ZABAVLJAJU LJUDE I ZA UZVRAT DOBIJU KOLAČE I SITNIŠ. ETO, I TO JE BILO TO!

JURAJ CRNKOVIĆ, 4.A

Kruh je svaki dan prisutan na našem stolu. Jedan dan u godini je posvećen samo njemu.

On je za nas nešto sveto i zato

DANI KRUHA I DANI ZAHVALE

Fini, a zdravi zalogajčići

ga slavimo. Tada ga pravimo u svim oblicima i veličinama.

U školi se širi miris kruha i kolača od tijesta.

Josipa Preložnik, 2b

Znamo biti i trgovci

DJEČJI TJEDAN

U našoj školi je u Dječjem tjednu održan Sajan. Mame su ispekale kolače, a mi smo prodavali igračke. Prodavajući igračke osjećala sam se kao pravi trgovac. Novac koji smo zaradili, ostavit ćemo za izlet u Bizovac. Voljela bih da Sajan traje duže jer mi je bilo lijepo družiti se s prijateljima. Sljedeće godine željela bih da sakupljeni novac poklonimo siromašnoj djeci. Tako će se i oni radovati.

Martina Radić, 2.d

SUSRET S pjesnikom iz našeg zavičaja

lijepo i nezaboravno

Jutro je bilo kišno i tmurno. Sa svojim prijateljima, Barbarom i Albertom krenula sam prema Gradskoj knjižnici. Tamo smo željno iščekivali susret s našim dragim pjesnikom Dragutinom Tadijanovićem. Domaćini našeg grada i znanstvenici srdačno su dočekali pjesnika, slavljenika. Rođendan smo mu čestitali snažnim i dugom pljeskom. Bila sam uzbuđena i sretna. Dragutin Tadijanović nas je zabavljao svojim dosjetkama, sjećanjima na dane djetinjstva i mladosti. Iznenađeni smo svježinom duha i uma našeg velikog pjesnika, dragog sugrađanina. Prošetali smo zajedno s njim kroz njegov dugi i bogati život. I poželjeli da takvih susreta bude još! Ovaj će u mom sjećanju ostati nezaboravan! Ovjekovječili smo ga i zajedničkom fotografijom.

Maja Maslač, 6.a.

U mjesecu travnju Dani su hrvatske spisateljice Ivane Brlić-Mažuranić. U našem gradu imamo brojne predstave, izložbe ali i susrete s drugim spisateljicama. Tako smo mi, učenici 4.a razreda, imali čast upoznati književnicu Sanju Pilić. Ona nam je čitala svoju najnoviju knjigu "Zafrkancije, zezancije, ludancije, i smijancije". Za tu knjigu dobila je Nagradu Ivana Brlić-Mažuranić. Mi smo je pozdravili s ulomkom iz priče "Više cvijeća manje smeća". Na kraju smo se s književnicom Sanjom Pilić i slikali. Bilo nam je svima lijepo i ugodno smo se proveli. Možda bi naš grad više oživio kad bi u svakome mjesecu imali poneki susret, povijesne izložbe ili neku drugu kazališnu predstavu.

Krešimir Matić, 4.a

S djecom uvijek nasmijana

Književnica

Sanja Pilić u našem gradu

POSJET SIBINJU

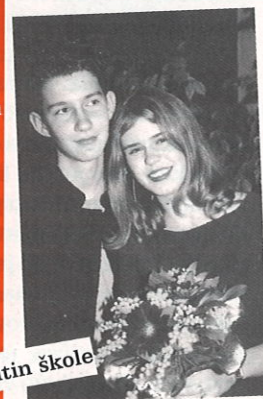
2.b i 2.a razred išli su u posjet Sibinju. Do tamo smo putovali vlakom. U Sibinju smo posjetili OŠ »Ivan Mažuranić«. Naši domaćini, učenici 2.a i b razreda, povel su nas u obilazak škole i okolice. Vidjeli smo polja, voćnjake, školski vrt, igralište, crkvu, spomenike i još mnogo toga. Domaćini su nas počastili pizzom i sokom.

Za uspomenu su nam dali svakome olovku i lizalicu. Poslije toga smo se igrali na igralištu. Bilo nam je lijepo. Iz Sibinja smo autobusom otišli do jezera Petnja. Tamo smo se kratko zadržali i onda se vratili u Slavonski Brod.

Tena Lavrenčić, 2.b

ZALJUBLJENA VEČER VALENTINOVA

Čestitke i poljupci najljepšem i najšarmantnijem paru, Mihaeli Miletić i Vedranu Batarilu, učenicima 8.a razreda.

Valentina i Valentin škole

Slavonijom i Baranjom

Moj razred se pripremao za obilazak Brodsko-posavske i Osječko-baranjske županije. Naše prvo odredište bila je

pastuharnu, a zatim smo krenuli put Osijeka. U središtu Osječko-baranjske županije prošetalimo Tvrdom, prešli

Oči smo otvorili, uši načulili

Galerija Ivana Meštrovića u Vrpolju. U Galeriji se nalaze djela slavnog hrvatskog kipara Ivana Meštrovića.

Skulpture, koje je on izradio meni su predivne. Lik majke i djeteta, skulptura koju je umjetnik izradio u spomen svojoj majci, najviše me se dojmila. U središtu Galerije nalazi se i skulptura Povijest Hrvata. Nakon toga išli smo u Đakovo posjetiti Katedralu sv. Petra.

Ispred Katedrale nalazi se kip Josipa Juraja Strossmayera. Katedrala je visoka 81 metar. U Đakovu smo posjetili i

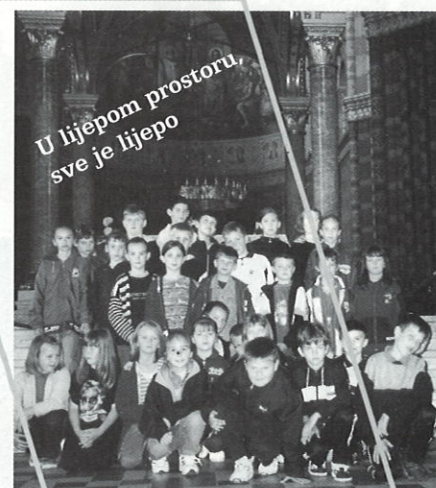
viseći most i našli se u Baranji. Poslije Osijeka išli smo u Našice na ručak. Juha i meso su bili odlični. Pojeli smo sladoled i krenuli u Dvorac obitelji Pejačević. U muzeju smo vidjeli stari stroj za gašenje požara, pištolje, puške, vojničke kacige, dijelove opreme, mačeve i unutrašnjost jedne prave slavonske kuće. U jednoj sobi su bili različiti kipovi, a u drugoj je bio pisali stol i velika slika Dore Pejačević, zatim glasovir, sat, ormarići, knjige. U jednom dijelu Dvorca je smještena i lončarska radionica. Kada smo obišli

Dvorac, krenuli smo u Našički Markovac i posjetili ZOO-vrt. Među životinjama je bila i papiga Ara. Papiga je stalno kreštalala, a mi smo se kreveljili kao i ona. U ZOO-vrtu smo kupili sokove i krenuli u Orahovicu gdje smo bili gosti Tvornice keramičkih pločica - KIO. Vidjeli smo stroj iz kojeg izlaze pločice i putuju trakom do radnika koji ih stavljaju u kutije. Začudili smo se što je tvornica lijepo uređena. Ima puno zelenila i cvijeća, što nismo očekivali.

Nakon Tvornice išli smo u diskoteku. Ondje smo se ludo zabavljali. Kupili smo nešto za piće i plesali do povratka kući. Put nas je vodio Krndijom i Dilj gorom. Svi smo bili umorni, a učiteljica je bila ponosna što smo izdržali takav dan.

Kući smo stigli neozlijeđeni, umorni i sretni.

Matko Janković, 3.d

U lijepom prostoru, sve je lijepo

IZLET NA PLITVIČKA JEZERA

Šesti su se razredi ove godine uputili prema svjetski poznatom Nacionalnom parku "Plitvička jezera". Put je bio dug i zabavan! Kad smo stigli, ugledali smo gomilu turista koji su nestrpljivo, kao i mi, čekali vodiča kako bi krenuli u obilazak. Zakoračivši u predivno prostranstvo prirodnih ljepota na trenutak nam se pričinilo da smo u čudesnom svijetu kakav svatko priželjkuje. Oprezno smo hodali po drvenim mostićima začuđeno gledali što je priroda stvorila. Kako se poigrala s vodom! Ubrzo smo stigli do najvećeg slapa. Rušio se svom silinom, razbijajući se o stijene. Kapljice vode milovale su naša lica. Sve je bilo kao u snu mirno, tiho, očaravajuće! Bili smo umorni i iscrpljeni te smo željeli predahnuti, no put i naša radoznalost vodili su nas dalje. Nakon ugodne vožnje brodicom po jezeru Kozjak i opuštanja u vlakiću, stigli smo do kraja naše predivne pustolovine! Nažalost, bilo je vrijeme za povratak u civilizaciju. S tugom smo napustili Plitvička jezera u nadi da ćemo ih uskoro posjetiti, ali na duže vrijeme!

Anja Kamerer i Sanja Jerković, 6.c

Doviđenja, uskoro se vidimo!

SUSRET S UVAŽENIM GOSTIMA

Ministar prosvjete i športa Republike Hrvatske, gospodin Vladimir Strugar sa suradnicima bio je gost naše škole. Pošto je on za nas male visoki gost, potrudili smo se dočekati ga svečano. Četiri šestaša, među njima i ja, pozdravili su goste. Bili smo uzbuđeni i zabrinuti hoćemo li sve reći kako treba, ali je naš ministar svojom blagošću djelovao umirujuće na nas. Pratio nas je znatiželjno, ono što smo izgovarali i kako smo bili odjeveni u naše narodne nošnje. Goste je pozdravila ravnateljica škole gđa Marija Katalinić. Zatim su prosvjetni djelatnici razgovarali s gostima o programu nove hrvatske škole. Nakon toga održan je stručni skup Hrvatskog pedagoško-književnog zbora koji je otvorio predsjednik, gospodin Hrvoje Vrgoč. Skup su pozdravili mališani iz Dječjeg vrtića Kosjenka, učenice Gimnazije "Matija Mesića" glazbeni smjer i pjevački zbor naše škole. Svi smo uspješno obavili zadaće.

Marija Lovrić, 6.d

Zajedno u bolje sutra

IZVIĐAČI NA PLJUSKARI

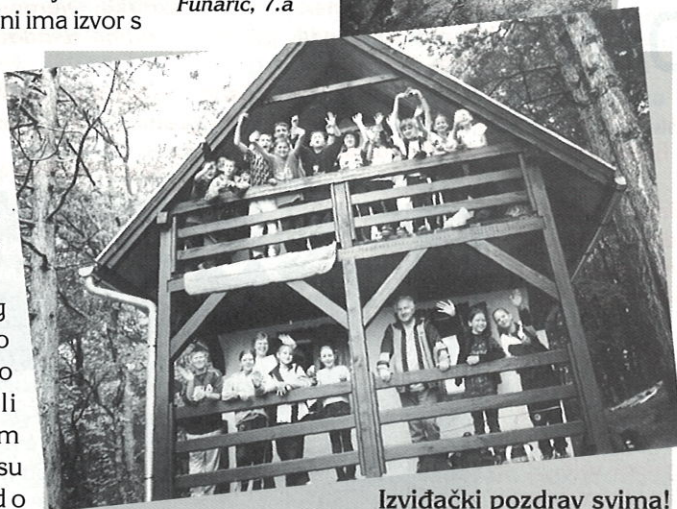
Izviđači naše škole posjetili su obližnje izletište Pljuskaru. U nedjeljno jutro okupili smo se ispred škole i s nestrpljenjem očekivali polazak.

Roditelji su nas automobilima prevezli do sela Glogovica. Dalje smo nastavili pješaćiti kroz šumu. Put je bio zanimljiv i ugodan. S vrha brda gledali smo slavonski krajolik. Uskoro smo došli na Pljuskaru. Čuli smo da u blizini ima izvor s hladnom vodom. Poželjeli smo odmah poći do njega, ali su nas upozorili da je put suviše strm i opasan te da ne možemo ići sami.

Nakon kratkog predaha pošli smo do izvora, gdje smo se svi osvjegli čistom i hladnom vodom. Planinari su nas povelili do

Crvene stijene i crkve sv. Petra koja je stara 500 godina. Putem smo brali poljsko cvijeće i slikali se za uspomenu. Željeli bismo da je ovakvih izleta više tijekom godine.

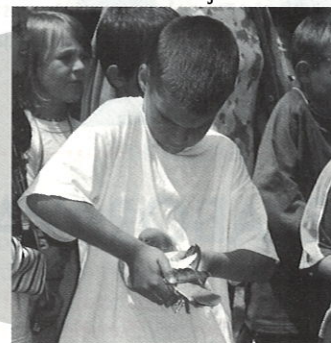
Evica
Funarić, 7.a

Izviđački pozdrav svima!

I GOLUBOVI PISMONOŠE NA EKSKURZIJI

Bio je kišni dan. Tužni i zabrinuti krenuli smo na put. Cilj nam je bio razgledati Brodsko-posavsku županiju. S nama je krenuo i tata Sande Maduna i devet golubova-pismonoša. Približavajući se Gradiški

zasjalo je sunce. Skakali smo i vrištali od radosti. Odmah smo se dali na posao. Trebalo je smisliti poruku od devet riječi. Uspjeli smo! U parku su nas čekali golubovi pismonoše. Svaki je golub dobio svoju riječ koju smo mu gumicom pričvrstili za nogu. Pustili smo ih u zrak. Devet golubova poletjelo je prema Brodu. Po povratku u školu čekala nas je poruka. "Kiša je stala, sunce sja, na bazene idem ja."

Pozdravljaju vas učenici drugih razreda

DJECA ŽELE

U parku ispred OŠ "Hugo Badalić" Udruga "Hrvatska žena" je postavila spomenik poginuloj djeci u Domovinskom ratu. Posjetili smo to mjesto, ponijeli cvijeće i zapalili svijeće za naše poginule vršnjake. Čitali smo stihove iz zbirke "I mi smo sudionici rata". Poslije, u školi, smo razgovarali o strahotama ratnih događanja, o prerano ugaslim životima naših vršnjaka... Zabilježili smo neka naša razmišljanja.

NE VOLIM RAT ZATO ŠTO:

...ne mogu slobodno igrati nogomet već moram biti u skloništu.	TOMISLAV, 2.d
...ljudi se ubijaju.	BILJANA, 3.e
...u ratu djeca ginu.	IVA, 4.d
...puca se.	KSENIJA, 6.e
...podsjeća me na gubitak mojih najdražih.	LJILJANA, 6.e
...djeca stradaju i ostanu u invalidskim kolicima.	STJEPAN, 7.a
...mnogi ljudi ostanu bez kuća i nemaju gdje živjeti.	IVANA, 7.c

Kristina Šaf, 8.c

Stihovi i cvijeće za naše vršnjake

MIR

PROLJETNI SAJAM

Posjetili smo OŠ "Milan Amruš". Tamo smo bili pozvani na Proljetni dječji sajam. Učenici, djelatnici i roditelji srdačno su nas primili i iznenadili svojim radovima.

Pozorno smo razgledali i divili se šarenim jajima, zečićima, pilićima i kokama, uskršnjim čestitkama i drugim proizvodima koje su izradili učenici ove škole, uz pomoć svojih učitelja. Ponešto smo i kupili.

Brižne mame pripremile su kolače pa smo se mogli malo i zasladiti. Ugodnom druženju brzo je došao kraj. Bili smo sretni i zadovoljni što smo kupnjom proizvoda i mi pomogli opremanju nove radionice za radno osposobljavanje učenika te škole.

Na sajmu - šareno i slatko

Ivana Marković, 7.c

ROĐENDANI, ROĐENDANI...

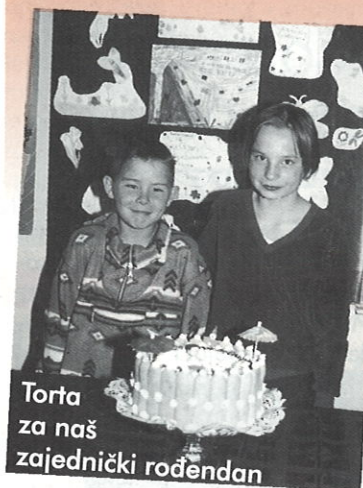
U našoj posebnoj skupini uvijek je veselo i zanimljivo.

Učimo, čitamo, piše-

mo i računamo, ali se i družimo, zabavljamo, posjećujemo naše bivše učenike i prijatelje...

Posebice je veselo i zanimljivo kada je nekome rođendan. Nastavnica nas uvijek iznenadi tortom. U goste nam dođu ravnateljica, pedagoginja, psihologinja, knjižničarka i informatičarka, cijeli stručni tim naše škole. Svi smo tada veseli i nasmijani, a naročito slavljenik. Nikada nećemo zaboraviti takve ugodne trenutke.

Željeli bismo da su svi uvijek nasmijani kao naša nastavnica Ljiljana Plavotić.

Torta za naš zajednički rođendan

Tomislav Marković, 2.d
Iva Vukoja, 4.d

NEZABORAVAN DAN

Ta srijeda bila je nas najveseliji dan zato što smo s nastavnicom Ljiljanom Plavotić posjetili naše bivše učenike Maricu i Mariju Tomića.

Na ulazu u školu dočekala nas je psihologinja Biljana. Uskoro su došli Marica i Mario. Na licima im se vidjelo da su presretni što smo ih posjetili. Srdačno smo se pozdravili, predali im poklone i uskršnje čestitke. Domaćini su nas ljubazno primili i ugostili.

Pitali smo ih kako im je u novoj školi. Nisu baš zadovoljni, pogotovo Marica. Kroz razgovor smo osjetili da žale i tuguju za svojim starim društvom, svojom «starom» školom. Poslije razgovora prošetali smo školskim dvorištem, zaigrali nogomet, pogledali nastanak školske bare, razgledali selo.... Kad smo pomislili da se našem druženju bliži kraj, čekalo nas

je još jedno iznenađenje. U školskoj dvorani se odvijala audicija. Učenici su izvodili pjesme poznatih izvođača Colonije, Karana, Graše, Severine....

I mi smo nastupili. Biljana i Ljiljana su izvele Severininu pjesmu «Ante» i za to «zaradile» gromoglasan pljesak. Još dugo ćemo pamtit ovaj nezaboravan dan.

Ivana Marković, 7.c

Staro društvo na okupu (u OŠ "A.M. Reljković Bebrina")

učimo se demokraciji ZAKONI ZA MLADE ZAŠTITA ILI KRŠENJE NJIHOVIH PRAVA?

U našoj školi održana je treća školska parlaonica koju su upriličili članovi Dječjeg foruma uz voditeljstvo pedagoginje Ružice Pažin-Ilakovac. I ova parlaonica imala je polazište u Konvenciji o pravima djeteta, što je programski sadržaj rada Dječjeg foruma, te u Obiteljskom zakonu, važnom dokumentu za život djece.

Parlaonica je parlanje na zadanu temu. A naša tema bila je:

Je li zabrana izlazaka mladima od 16 godina duža od 23 sata i zabrana prodaje alkoholnih i duhanskih proizvoda mladima od 18 godina - zaštita ili kršenje prava djeteta?

(Zanimljivo, zar ne?)

Tema je izabrana prema željama učenika i mislimo da je zbilja aktualna, osobito za nas osmaše.

Pokazati stečena znanja

Parlaonica je i prigoda nama osmašima, na kraju osmogodišnjeg školovanja, pokazati stečena znanja i vještine iz područja demokracije. Naučili smo:

- imati svoje mišljenje o nekom problemu... (A znamo kako se stvara mišljenje... razmišljanjem, informiranjem... pa opet razmišljanjem... nije tojednostavno ni lako...)

- jasno i lijepo iznijeti drugima svoje stavove...

- slušati druge dok govore... i još jednom slušati... i što je jako važno čuti druge, čuti njihovu poruku...

- suprotstavljati svoje stavove, ali miroljubivo i strpljivo...

- raspravljati, a ne posvađati se...

- znati o svojim pravima, ali i o dužnostima i odgovornostima...

- biti aktivni i djelotvorni za svoju i tuđu dobrobit...

- učiti se djelovati i za opće dobro...

- općenito, vladati se demokratski! (Lako je to govoriti onima koji su završili tečaj Dječjeg foruma!)

U našoj školi se provodi Nacionalni program odgoja i obrazovanja za ljudska prava i za život u demokratskom građanskom društvu kojemu teži naša država Hrvatska. Pomalo smo od toga i naučili, ali sve to još treba vježbati - tako barem kažu oni koji su u demokraciji odmakli dalje od nas; vježbati i vježbati... I naša parlaonica je takva vježba!

Isto tako, u školi se provodi Nacionalni program borbe protiv zlouporabe droga pod mottom "Nauči reći NE drogamu", ali i NE svemu lošemu za tebe!

Što je parlaonica - objašnjavaju forumaši

Parlaonicom smo pokazali kako ima i drugih zanimljivih aktivnosti i oblika provođenja slobodnog vremena, osim kafića, tulumu po parkovima...

Jesu li navedene zabrane zaštita ili kršenje naših prava?

Cilj naše parlaonice bio je raspraviti ovaj problem te sve nazočne potaknuti na razmišljanje o tome i na stvaranje vlastitoga mišljenja.

Sve je pažljivo pratila porota u sastavu:

1. Marija Katalinić, ravnateljica škole
2. Stjepan Kokanović, predsjednik Društva "Naša djeca"
3. Dubravka Marijić, vjeroučiteljica
4. Josip Tandarić, učitelj razredne nastave
5. Mihaela Miletić, 8.a
6. Andrej Vrkljan, 8.b
7. Luka Golub, 8.c
8. Goran Marijić, 8.d
9. Ksenija Čeliković, 8.e

Članovi afirmacijske i negacijske predstavili su se skupine s odgovarajućim atributima.

Afirmacijska: Bojan - za budućnost, Beatris - brižna, Albert - alternativan, Mirna - miroljubiva, Ivan - interna-

cionalan, Marko - za međunarodnu suradnju, Daniela - demokratska, Ismar - informiran, Davor - djelotvoran, Matea - marljiva, Marta - milenijska.

Negacijska: Adam - ambiciozan, Ivana - iskrena, Josip - jedinstven, Slavica - samostalna, Igor - za internet, Marijana - maštovita, Melita - mirotvorna, Sven - savjestan, Ivana - izvrsna, Marko - motiviran.

Obje su skupine izložile svoje u v o d n e r i j e č i:

Mi smo afirmacijska skupina

"Smatramo da su donešene zakonske odredbe o zabrani izlazaka mladima od 16 godina duže od 23 sata, kao i zabrana prodaje alkoholnih i duhanskih proizvoda mladima od 18 godina - zaštita prava djeteta.

Mi smatramo da su ove zakonske odredbe dobre i potrebne za pravilno odrastanje mladih. Mladi do 16 godina još nisu u stanju zrelo i odgovorno donositi odluke.

Želimo istaći da su u obiteljima prestala važiti neka pravila koja su prethodnim generacijama osiguravala zdravi način života - npr. nekada su mladi u 22 sata morali biti u kući, a danas tek izlaze...

Smatramo da su ove odredbe zapravo pomoć roditeljima u određivanju njihovih granica prema mladima.

Država treba i želi zdrave i odgovorne mlade ljude koji mogu brinuti o sebi i pomoći razvoju države, zato je izdala ovakve zakone.

Djeca nisu sama sposobna potpuno se brinuti o svome životu i donositi dobre odluke jer lako podliježu različitim utjecajima, a njih je oko nas mladih i previše, a nisu svi dobri!"

Mi smo negacijska skupina

"Smatramo da su zakonske odredbe o zabrani izlazaka duže od 23 sata osobama mlađima od 16 godina, kao i zabrana prodaje alkoholnih i duhanskih proizvoda osobama mlađima od 18 godina, zapravo - kršenje prava djeteta!

Mi smatramo da smo dovoljno zreli i odgovorni odlučiti sa svojim roditeljima do koliko sati možemo ostaniti izvan kuće. O tome ne treba odlučivati država svojim zakonskim odredbama nego naši roditelji i mi!

Ako je država većodredila dobnu granicu izlazaka i vrijeme, mi smatramo da je to premalo, jer se tek od 23 sata u gradu počinjemo zabavljati.

Što se tiče zabrane prodaje alkohola i cigareta, uvjerali smo se da se neke trgovine toga ne pridržavaju i ne provjeravaju dob mladih, jer im je važnije zaraditi.

Sve te zabrane, zapravo, nas potiču da ih kršimo!"

Afirmacijska skupina

I parlanje je otpočelo!

Isprva mirno i pomalo bojažljivo. Poslije, sve oštrije, jasnije, otvorenije s mnoštvom vještih rečenica i dokaza. Za svaku dobru repliku ili dokaz publika je govornike nagradila pljeskom.

Vrhunac napetosti osjetio se kada su se pojavili svjedoci. Za afirmacijsku skupinu svjedočili su učitelj Nikola Novosel i učenik 8.b razreda Marko Radmilović za negacijsku skupinu učiteljica Zdenka Suričević i učenik 8.a

razreda Ivan Grgić. Njihovo svjedočenje pridonijelo je raspletu rasprave.

Krunski dokaz iznijela je afirmacijska skupina o provedenoj anketi među učenicima 8. razreda.

Na prvo pitanje smatraju li zabranu izlazaka zaštitom ili kršenjem njihovih prava 67,14% učenika odgovorilo je da smatra zaštitom, a 37,33% ispitanih učenika odgovorilo je da smatra kršenjem njihovih prava.

Na drugo pitanje smatraju li zabranu prodaje alkoholnih i duhanskih proizvoda zaštitom ili kršenjem prava djeteta 86,66% učenika odgovorilo je da smatra zaštitom, a 13,33% učenika odgovorilo je da smatra kršenjem njihovih prava.

Negacijska skupina

Porota je imala tešku zadaću

Tko je bio uspješniji, čiji su dokazi bili uvjerljiviji, tko se više držao pravila parlaonice i tko je dobio jači pljesak publike? Ipak, tajnim glasovanjem, pobijedila je afirmacijska skupina 5:4 glasa.

Teško je bilo odlučiti jer su obje skupine zrelo i uvjerljivo branile svoja stajališta, što je i objasnila predsjednica porote i pohvalila obje skupine.

Brzo se zaboravio rezultat jer je slijedio nastup školskog banda i zasluženi ples!

Pripremile forumašice:

Slavić Lazić, 8.c,
Mirna Ilakovac, 6.a

BITI TATA PRVAŠA

Prvim školskim danom naše kćeri Lorene javila su se u meni neka stara sjećanja kada sam i sam bio prvaš u ovoj školi. Sve je drukčije, sve se promijenilo. Škola je puno veća, ljepša i dakako suvremenija. Učiteljice su sve odreda mlade i pune radnog elana, stručna služba, pedagog, psiholog, defektolog, brižna ravnateljica. Škola je dograđivana, sportska dvorana, kuhinja, kabineti, prava divota kada sve vidiš.

Vraćam se mislima kako je to bilo nekada kada sam ja bio prvaš. Najvažnija osoba u svakom prvom razredu je učiteljica. Moja učiteljica bila je gospođa Mandica Šulc. To je bila najbolja učiteljica na svijetu. Stroga, ali pravedna. I dan danas nakon više od 30 godina je ponekada posjetim i sa radošću se sjetimo poneke dogodovštine iz školskih dana.

Školske knjige nisu imale sjajne najlonske okvire već smo ih umotavali u plavi "pakpapier". Torbe su bile sve odreda jednoboje. A najsmješniji bili su đaci koji su izgledali kao neka čudnovata kolonija Kineza. Svi su odreda bili isto obučeni u radne bluze koje smo svi zvali "kuta". Nitko ih nije baš žarko volio, ali pravila su pravila. Moja kuta imala je standardnu indigoplavu boju ali i modni detalj na rubovima džepova koji je bio žarko crvene boje. Danas mi se čini da je taj sitni detalj bio i određeni znak protesta protiv bespogovorne jednakosti.

Najveseliji dio dana bio je dakako veliki odmor kada smo u velikoj žurbi hitali kupiti pecivo kod teta Slavke. U holu je nastajala takva buka da ju vjerojatno svi umirovljeni učitelji i dan danas još čuju u svojim glavama.

Umjesto električnog zvona na zidu se ponosno klatilo pravo pravcato mjedeno zvono. I dan danas nakon više od 50 generacija ono dočekuje nove prvaše. Školsko dvorište bilo je nakrcano tonama crnog ugljena kojim se grijala škola za hladnih zimskih mjeseci. Sred dvorišta ponosno je stajao ogroman orah na kojem su svi učenici potvrđivali svoju hrabrost penjući se što je više moguće.

Svega toga danas nema, sve je drugačije, sve se promijenilo. I to je dobro.

Ostala su ista samo djeca. Oni su uvijek i iznova samo djeca. Kao spužvice upijaju znanje. I tako od generacije do generacije. Dočekuje ih i ispraća staro mjedeno zvono.

Željko Tijan, roditelj

Obiteljski domjenak

Majčin dan i Dan obitelji okupio je roditelje, učitelje i učenike na tradicionalnom obiteljskom domjenku u našoj školskoj sportskoj dvorani. Voditelji prigodnog programa bili su Tajana Marčinko i Eugen Rajković.

Na početku sve nas je pozdravila pedagoginja Ružica Pažin-Ilakovac. Žao nam je što ravnateljica nije mogla podijeliti radost s nama.

Nakon toga svaki razred izveo je veselu i razigranu točku. Od vesele pjesme tamburaša živnuli su svi roditelji, uzvikivali

hvala tata".

Nakon programa svi su se osvježili kavom i sokom. Odmah zatim održana su sportska natjecanja na školskom igralištu.

Mašta može svašta

Zadaća za koju trebaju snažne ruke

Mame i učiteljice nadmetale su se u navlačenju užeta i igri graničara. Mali nogomet je bio rezerviran za tate. I mame i tate i učiteljice su ozbiljno shvatili zadaću i trudili se biti što bolji.

Program je završio uspješno i veselo. Svi smo bili zadovoljni, družili smo se, pjevali, plesali, smijali se, natjecali i svi smo bili pobjednici.

Zadovoljni i pomalo umorni otišli smo iz škole. Ovakvi susreti zbližuju školu i obitelj.

Tajana Marčinko i Eugen Rajković, 4.b

su i pljeskali. Už vali su u pokretima i glasovima svojih mališana. Naš razred, 4.b, izveo je zbornu pjesmu "Hvala mama,

s alaukam i kistom u ruci

SRETAN TI 11. ROĐENDAN MOJA DOMOVINO, MILA SLAVLJENICE!

Moja mama

Moja mama ima
dugu kosu i oči zelene,
najviše na svijetu
ona voli mene.

Moja mama o meni brine
i savjetuje me:

"Budi dobar sine!"

Kad u školu me prati, kaže:

"S peticom se vrati!"

Denis Ramić, 2.e

U mom kraju

Did Mata me pozvo na kirvaj u Oriovčić. Tamo je bilo puno lipog svita. Mlade snaše, lipo uredite, šetale su po selu. Momci su ih zagledali. Svaki je svojoj divojci kupio licitarsko srce. Svud je bilo veselo. Muzika je furt svirala. Dica su trčala kod sladoledžije po sladoled. Snaš Evica mi kupila je lizalicu. Pridveče sam otišo kući u Brod. Bilo mi je lipo na kirvaju.

Denis Prelević, 3.b

Domovina

Hrvatska moja, zemljo mila,
rođena sam za te!
Vrela je u meni krv
a srce mi kuca za sve Hrvate!
Ti živi vječno za nas!
S nama ćeš uvijek naći spas!
K bratu nek hrli brat
ako te snađe rat!

Marija Meter, 6.c

Sretan ti 11. rođendan, moja domovino, mila slavljenice.

Bog ti dao stotine sretnih ljeta!

Moje malo srce želi ti mnogo dobrih ljudi da te miluju i vole; želim ti još puno djece koja će svojom veselom igrom ispuniti tvoja igrališta!

Marija Lovrić, 6.d

Hvala ti, Lijepa moja, za hrabre ljude koje si stvarala da te brane kao najjači bedemi!

Hvala ti za velikane koji su te vodili kroz povijest i stvarali te.

Željko Stanić, 6.d

Želim ti, domovino, slogu, mir i sreću!

Želim da svoje ljepote pokažeš svijetu! Želim ti sposobne i zdrave mlade ljude koji će te čuvati i graditi!

Ivan Krpan, 6.a

Moja Hrvatska

Moja Hrvatska je zvijezda mala,
i jedna školjka usred žala.

Moja Hrvatska je plavo more,
i sunce koje izlazi na kraju zore.

Ena Đurašinić, 5.a

Želim doživjeti ljubav

Puno sam čitala, gledala na TV-u i maštala o ljubavi, ali nikada još nisam doživjela nešto nježno, nešto tako divno, nedoživljeno. Željela bih upoznati njenu snagu u svom djetinjem srcu.

Ljubav. Sama riječ kaže da je to nešto veliko. I ja sam imala takozvanih "ljubavi" i tada bih mogla učiniti sve, crvenila bih se kada se nađem lice u lice s njim. Bilo mi je vruće kad god netko kaže "Ljubav". Ali to nije bilo ništa. Pronašla bih samo pisamce u kojem piše: "Sretno Valentino!" I ništa više!

Osjetila sam ljubav prema roditeljima, baki i djedu. Ali ja želim doživjeti pravu ljubav. Ljubav koju nitko ne može uništiti. Onu veliku, veliku ljubav, prema dječaku. Željela bih da mi preplavi dušu.

Pisanje o ljubavi, o mojoj "ljubavi", me razveselilo. A ljubav ću doživjeti kada budem malo veća. Jedva to čekam i žurno rastem!

Simona Milić, 4.b

Moja molitva

Oče naš,

Pomozi Domagoju da više ne dobiva jedinice.

Malo više voli Juraja mršavka.

Ublaži malo hrvatski.

Pomozi zloći Dini da bude dobar.

Pomozi i Jadranu, svađalici, da se više ne svađa s Matejom.

Filip Vuleta, 1.b

Jesen

Lišće pada, zekan strada.
Jesen
Lišće šušti, kiša pljušti.
Jesen
Drveće drijema, nebo sijeva.
Jesen
Marta Okružnik, 3.c

Radujem se svakom novom danu

Svijet je velik. U Hrvatskoj, ali i u cijelom svijetu ima mnogo djece koja su tužna. Neki su tužni zbog sitnice, a neki zbog toga što su izgubili nešto lijepo i dragocjeno. Nitko i ne pomišlja da je proljeće i da zbog toga možemo biti radosni. Ljepši su dani i svaki dan se može lijepo provesti.

Kad odemo s roditeljima u prirodu, možemo doživjeti iznimnu sreću, brati cvijeće, s tatom otići na pecanje, udahnuti svjež zrak. Lijepo je biti na igralištu s prijateljima, razgovarati, podijeliti poneku tajnu i radost.

Kada se zbroyi sve što nam donosi radost, shvatimo da nema razloga za tugu. Svaki novi dan donosi nam nove radosti, a mi ih samo trebamo pronaći u svemu što nas okružuje.

Hrvoje Serba 4.d

Veče

Tiho se spušta veče.
U uho mi se ulijeva orkestar cvrčkovih mandolina.
Daleko, iza Motajice, sunce zatvara svoje zlatne dlane.
Uplicem se u svilene niti noći...

Marko Sudarević, 6.b

Proljetno šaputanje

Bio je lijep proljetni dan. Izašao sam van i ugledao sam pčelu iznad jaglaca. Kao da sam razumio što pričaju. Pčela je pitala jaglaca: "Možeš li mi posuditi malo nektra da napravim med, a ja ću ti donijeti malo meda." "Može", odgovorio je jaglac. Tako je i bilo. Jaglac je dao malo nektra, a pčela malo meda. I tako su postali pravi prijatelji. Tako je bilo svaki dan. I danas čujem njihovo šaputanje.

Adam Piškulić, 2.c

Proljetni odmor

Radovao sam se
proljetnim praznicima.
Tada smo moja obitelj i
ja slavili Uskrs. Bio
sam kod djeda u
Gornjoj Vrbi. Tamo
sam se igrao sa
zečevima. Pomalo sam
i učio. Najviše sam se
igrao na svježem zraku.
Brzo je prošao moj
proljetni odmor!

Hrvoje Šarić, 1.c

Kako su roditelji prihvatili moje odrastanje

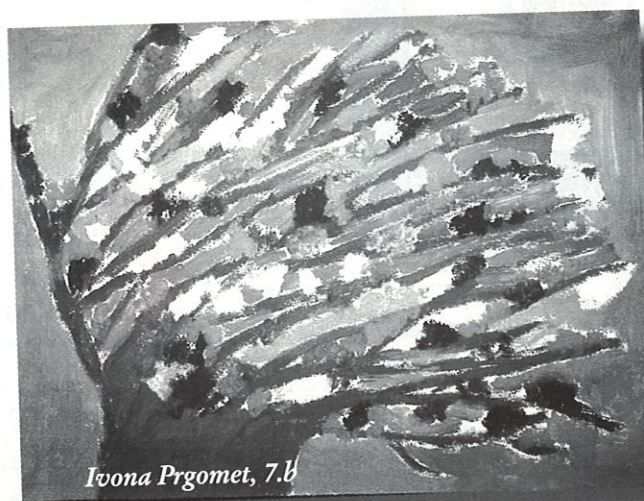
"Uh, kako prolaze te godine! Školska godina prođe dok trepneš, djeca sve veća, a mi sve stariji", slušam svoje roditelje!

Mislim da je malo reći da se čude kako se brzo njihova kćerka pretvorila u odraslu djevojčicu. Često mi znaju reći kako su ponosni i sretni što imaju tako lijepu kćer, ali da to moje odrastanje povlači i neke moje obveze u pogledu ponašanja i učenja.

Sretni su mojim odgovornim odnosom prema treninzima (treniram košarku), ali oni traže više.

Traže bolje ocjene, svakodnevno pospremanje sobe i što sve ne. Ponekad ih baši ne razumijem. Primjećuju moje promjene u ponašanju, prigovaraju novoj frizuri, odijevanju... S mamom to lakše ide. Tata je puno teži. Puno toga ne razumije, njemu su sve3 te promjene prerane. Mama je najčešće arbitar, sjeća se sebe u mojim godinama i ona to razumije, a tata ne. On to ne može razumjeti. A i ne mora. On i tako nikad nije bio djevojčica. Muškarci jednostavno drukčije razmišljaju.

Marina Mikendić, 7.e

KIŠA

Kiša pada a ja ju gledam ljut.
Nemoj padati, kažem joj.
A ona pada i ne čuje me!

Matej Horvat, 3.b

Tamara
Bucić, 8.b

Moja baka

Moja baka tamne puti, uvijek se ljuti.
Uvijek krpa, šije, ali nikad se ne smije.
Uvijek šara, uvijek para.
Uvijek gundā, uvijek čunća,
ali nikad se ne sunća.

Ana Kokanović, 3.e

Himna-3.a

Ivan Grabarević, 3.c

Kad netko u našoj školi
zaželi postati doličan, izmjeniti
život jednoličan,
tko su oni - to svak zna,
to je moj 3.a.

Kad netko u školi
želi izgraditi svoju osobnost,
dobrim učenjem i malim
nestašlucima
zadobiti pozornost,
tko su oni to svak zna,
to je moj 3.a.

Svojim radom
posta slavan, te mu u školi
nitko nije ravan,
tko su oni, to svak zna,
to je moj 3.a.

Mladen Mitrović, 3.a

Prijateljstvo

Bila je nedjelja. Sunčeve zrake obasjale su cijelu sobu. Ležala sam u krevetu kad se začuo veseli pjev ptice. Ustala sam i vidjela ptičicu na prozoru. Ptičica je dolazila svaki dan i veselo pjevala, a ja sam ju hranila. Naše je druženje preraslo u veliko prijateljstvo. Kad god sam tužna, ptičica mi izmam i osmijeh. Njezin veseli pjev donio je radost i sreću u naš dom.

Andrea Lemajić, 2.d

Kako se čuva okoliš

Okoliš čuvaš kad sadiš cvijeće
i kad kupiš smeće.
Kad vidiš djecu da gaze cvijeće,
Lijepo im reci da tu vide narasti neće.
Poruka 4.e razreda

Kad bi škola bila naopačke

Stolice bi bile naopačke,
klupe naglavačke,
a djeca bi u školu nosila pračke.
Kad bi škola bila naopačke,
djeca bi u školu
vodila i mačke.
U testovima djeca bi pisala romane,
a zbrajali bi jabuke i banane.
Učitelji bi bili čarobnjaci,
a djeca klaunovi i vilenjaci.
Kad bi škola bila naopačke,
roditelji bi se od brige okrenuli naglavačke.
Anja Krunić, 3.d

Dolazak proljeća budi šumu

Snijeg kapa s krošnji, topi se na zemlji, dok se veselo sunce sa smiješkom od uha do uha diže ponosno iznad starih hrastova, diže se na svoj teritorij. Polako sve više i više osjeti se taj prekrasan miris proljeća. Odjednom sve postaje veselije. Ptice se s ruksacima na leđima, već polako, ali uredno vraćaju s juga u svoj dom, svoju šumu, svoj raj. One cvrkuću veselo:

Jurka Kuvač, 8.b

"proljeće će sad, već nam je pred vratima!!!" Prvi vijesnici proljeća; ljubičica, tratinčica, jaglac, visibaba i šafran već su ispred vrata, ispod smrznute zemljine kore, koja se polako topi pod milim suncem i još samo malo treba, samo još malo, da se pokažu u svom novom ruhu, novim haljinicama; ljubičastih, žutih i dostojanstveno bijelih boja.

Životinje koje još spavaju zimski san, polako se bude i kreću u nove pustolovine, još zanimljivije nego prošle godine. Tvor će sada šumu još više obasipati svojim "milim" mirisom, medvjed će još vrijednije jačati svoj glasić, a vuk se nada da će ulov ove godine biti još bolji.

Eto, proljeće nam stoji ispred vrata, pustite ga neka dođe i u vaš dom! Osijetite taj miris, budite sretni jer možda više nikad ni jedno proljeće ne bude tako lijepo.

Tara Vajzović - Štrumberger, 7. a.

Ivona
Blažević, 8.a

Stiže omica

Ja volim ići u Donje Andrijevice, jer mi tamo žive djed i baka. Tamo mi se uvijek nešto lijepo i zanimljivo dogodi.

Jednog lijepog sunčanog dana došli smo k djedu u Andrijevice. Ostali smo sami u kući, djed mi je rekao: "Zvonimire, dođi idemo kupiti konja! Nemoj nikome reći, to je naša velika tajna". Otišli smo vidjeti konja kod djedovog prijatelja. Bila je omica, zvala se Ranka, prekrasna, crna s bijelim čarapama. Djed je platio, polako smo krenuli kući. Bio sam najsretniji na svijetu. Došli smo kući i trebali otvoriti kapiju. Kad

sam je otvorio, utrčao sam u dvorište i povikao: "Bako, makni se, stiže omica!" Baka me čudno pogledala i pitala: "Zvonimire, je li ti dobro, da nemaš temperaturu?" Tijekom razgovora konj je ušao u dvorište.

Svi moji snovi, za koje sam mislio da nikada neće biti ostvareni, ostvarili su se upravo tada kada me moj dobri djed odlučio obradovati.

Omicu sam dobio za rođendan.

Zvonimir Buzatović, 5.a

Pastuh Santa

U Donjim Andrijevcima prvi susjed do moga djeda zove se Ilija. On jako voli životinje. U svom dvorištu ima mnogo peradi, dva psa, mačke, dva pauna, paunice. Uzgaja svinje, ovce i ima četiri bika.

Čika Ilija obožava konje. Posebno se isticao pastuh Santa.

Njemu je lako prići

Bio je krasno građen vranac, širok, plećat, ponositog držanja.

On je bio i televizijska zvijezda, kad su snimali starinske žetvene običaje.

Posebno je bilo lijepo vidjeti kad bi čika Ilija nedjeljom upregnuo Santu u starinska svečana kola, žuto obojana i provezao se kroz nekoliko sela.

Mnogi su istrčali van i divili se gizdavom ljepotanu. Svako predveče puštao bi ga po dvorištu da se protrči a mi smo slušali njegovo nemirno kopitanje i njiskanje. A onda su jednog dana došli kupci i čika Ilija je prodao svoga Santu. Teška srca se od njega odrekao. Sad je stariji i više ne drži konje. Ali je nabavio jednog gipsanog u prirodnoj veličini. Sivkaste je boje. Sva djeca iz susjedstva dolaze jahati i fotografirati se. Čika Ilija ih rado prima i drago mu je što mladi pokazuju ljubav prema konjima, tim divnim, plemenitim stvorenjima. Mirta Mikinac, 5e

Zimska noć

Noć tamna i tiha...

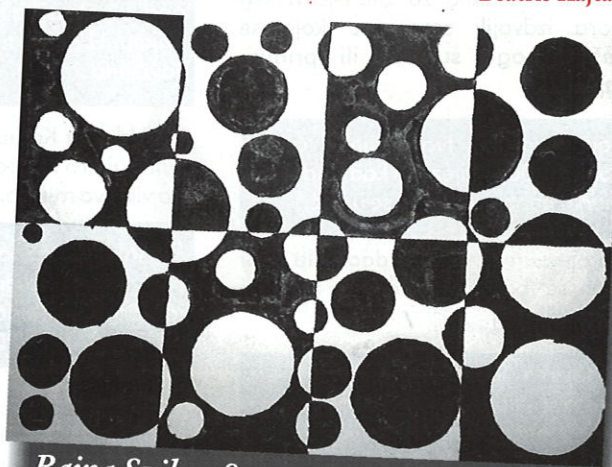
Nebo obasjano zlatnim zvjezdicama
osvjetljava zaleđeni potočić.

Zlatna jela u haljini od bijelečipke,
duboki netaknuti snijeg...

Svjetlost s prozora osvjetljava put,
nasmijana lica skupljaju se oko drvca...

Mirisi noći obuzimaju misli,
noć tamna i tiha...

Beatris Kajtazi, 8.c

Rajna Svilar, 8.a

Zrno soli

Da bi se priče pričale same,
bez mame i tate, i bez svjedoka,
uz pomoć knjige i dva zdrava oka,
djeci dok smo u školi stavljaju
u glavu zrno soli.

To odrasli kažu, ali lažu:

ja sam sebi nasula u uho
pola žlice soli...

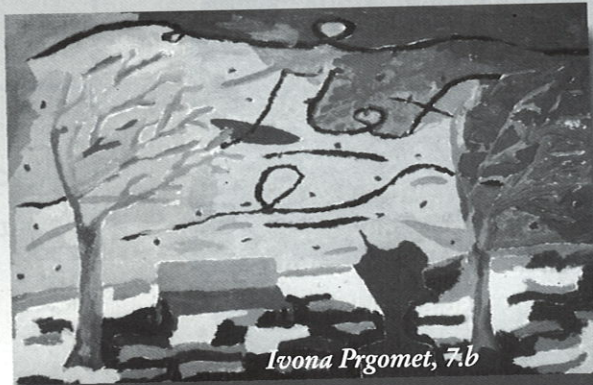
Priče nisu došle,
a uho me - još uvijek boli.

Marija Lovrić, 6.d

Školjka

Slušam glazbu mora...
šumi šumno šumorom.
I školjka je dio mora...
I more je u školjci.
Šumno šumorom
otkriva svoje tajne.

Sandra Vukoja, 8.c

Ivona Prgomert, 7.b

Poruke putuju svijetom

Prijenosni telefon ili mobitel do prije nekoliko godina mladeži je bio poznat samo preko mnogobrojnih magazina.

Danas su u manjini oni koju nemaju ovu vlastitu spravicu. Povećanjem broja pretežno mladih korisnika povećan je i broj "ludih" porukica koje se poput kompjuterskog virusa, brzinom munje, šire mrežom. Samo za čitatelje našeg Meteora izdvojili smo one koje se najčešće mogu susresti ili primiti. Uživajte!

Kada umreš, tvoje tijelo će se pretvoriti u 1000 zvijezda i kad god netko pogleda u nebo zaljubit će se u noć..

Bog je svim anđelima dao krila, tebi nije jer se bojao da će mu najsladi anđelić odletjeti.

Kosovska udruga izbjeglica vas obavještava da ste u nagradnoj igri osvojili Albanca. Upozorenje: ako ga ne podignete u roku od 7 dana, šaljemo vam cijelu obitelj.

Jakopoludimkadminetkopošaljeporukubezrazmakajerjuteškopročitatiliujeforaslatiokolopanekaseidrugimučesnjom.

Aljbanski radio izvještava: Ne kupujte kazete od grupe "SONY" jer su prazne.

Ova poruka luta Svemirom već 100 god. u potrazi za najgluplim čovjekom na svijetu. U ovom trenutku njezina misija je završena.

Udruga Komunalac vam javlja da će sutra ujutro biti odvoz smeća, zato stanite na vidljivo mjesto. HVALA!

Jako mi je žao što ću ti ovo morati reći preko mobitela, trebala ti je to reći mama još davno, nemoj pasti u nesvijest, ali DJED MRAZ NE POSTOJI.

Taj odsjaj... taj osmijeh... ta inteligencija... to lijepo lice... a nadasve te lijepe oči... no dosta o meni, kako si mi ti?

Ljubav je kao delfin što se obasjan mjesecinom kupa u toplini tvojih očiju i zato ih nikada nemoj zatvoriti jer kažu da delfini umiru u tami.

Bila je zima vrućine teške, crnac je na konju jahao pješke, sa sobom je nosio crnkinju plavu, kosa joj padala niz ćelavu glavu.

Zapisala i ilustrirala: Vedrana Šimunić,

MOBITELOMANIJA

Počela je nova invazija na Zemlju sa svih strana...

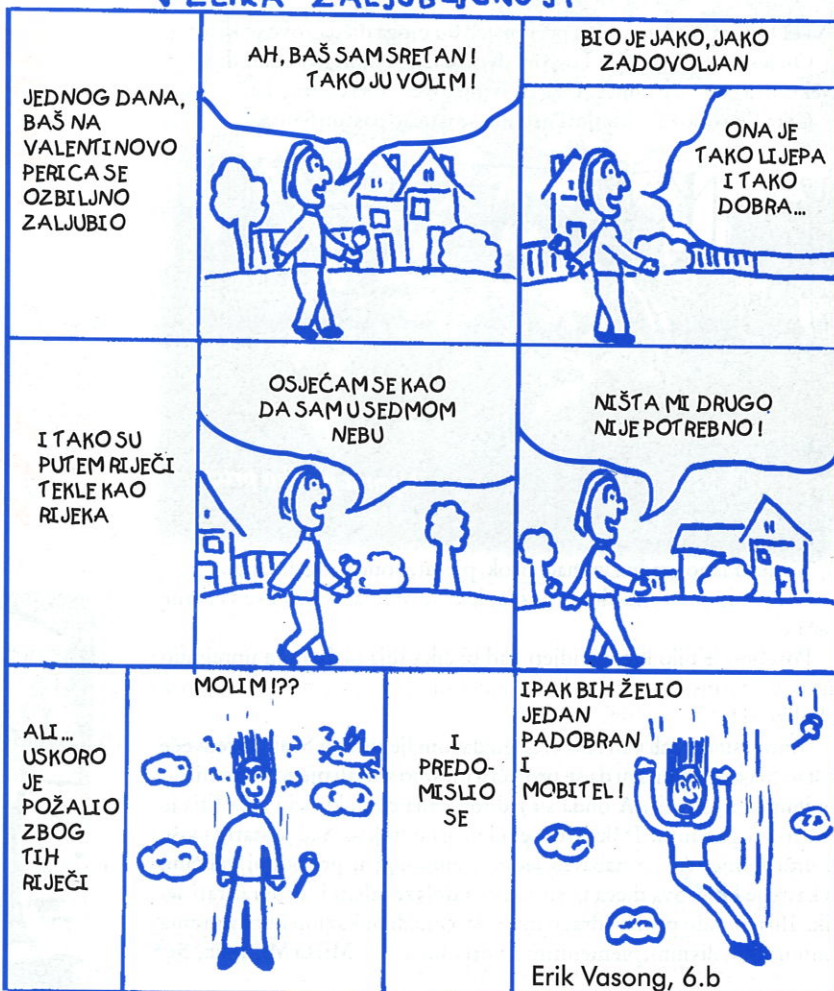
Ericsson, VIP-me, Simpa - sve ih je više! Ulice bruje...
"Oh, molim vas, malo tiše!
Ništa se ne čuje"

Iz mnoštva mobitel se javlja.
Neka žena na uho ga stavlja:
"Dragi, već si trebao pile u pećnicu staviti"

Tamo dalje...opet...zvrrr...
Moram se javiti...
"Halo, mama, nemoj me više gnjaviti..."

Ana Vuković, 6.b

VELIKA ZALJUBLJENOST

ZNAKOVITA PRIČA

JEDNOG DANA ŠETAO
SAM ULICOM.

VIDIO SAM DJECE
KAKO SE IGRAJU...

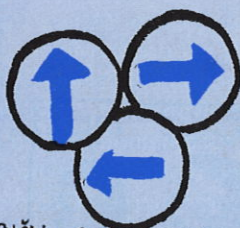
...PREKRASNU
PRIRODU OKO SEBE...

I ŽIVOTINJE.

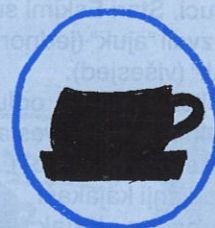
SUSREO SAM PRIJATELJA
I KRENULI SHO DALE.

OBIŠLI SHO CIJELI
GRAD I JAKO SE
UHORILI.

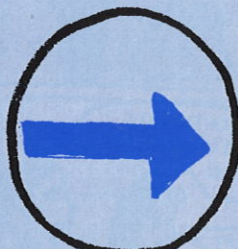
SINULA NAM JE
ODLIČNA IDEJA!

OTIŠLI SHO U NAJBЛИŽI
KAFIĆ NA PIĆE.

NA VRATIIMA KAFIĆA PISALO
JE: MLADIHA OD 18 GODINA
ZABRANA TOČENJA
ALKOHOLNIH PIĆA.

OPRAĆAJUĆI POZORNOST
TO, NARUČILI SHO
GIN I TONIK.

RAZGOVARALI SHO O
SVEMU I SVAČEMU.

VRIJEME JE
PROLAŽILO...

NAKON NEKOLIKO SATI
PROVEDENIH U KAFIĆU
BILI SHO
"DOBRO RASPOLOŽENI".

IZAŠLI SHO TE KAFIĆA.
NIJE NAM BILO DOBRO.
SVE OKO NAS JE BILO
U KRUGOVIMA.

ODJEDNOM SE PRED
NAMA POJAVIO POLICAJAC.
SVE MU JE BILO
JASNO!

KRUGOVI, KRUGOVI,
KRUGOVI... I ONDA
BOLNICA!

NAKON NEKOLIKO MINUTA
MENI JE VEĆ BILO BOLE.
ALI NE I MOM PRIJATELJU.

MOJ SE SVIJET SRUŠIO,
KAD MI JE LIJEČNIK
DONIO NAOTUŽNIIKU VIJEST.

...OSTAO SAM BEZ
NAJBOLJEG PRIJATELJA!

ANITA STJEPANOVIC

ZA TRENUTKE OD MO RA

POGODI TKO SE OVDJE KRIJE PREMETALJKA

JINAMAR EJČIL.....
ICATKA KLEBIČ.....
VANI ČVOČEKIIV.....
NICAKA ČULTEVI.....
AKTIAC VINAČDI.....
ZEKND A RIČVESČIV.....
NAA REČPTI.....
ARMIAJA FEKTEŠAN.....
ENDALM KALANJI.....
TAAK EHCERGE.....

OGLAS

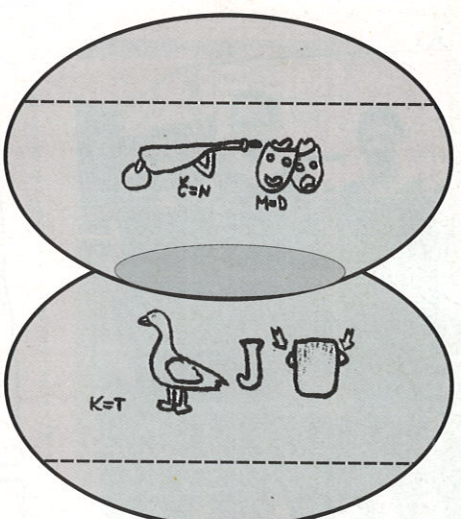
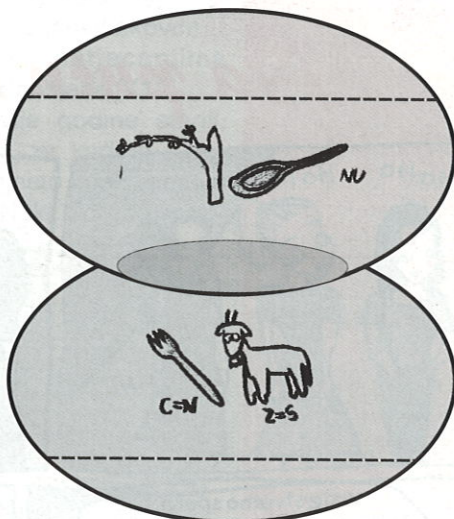
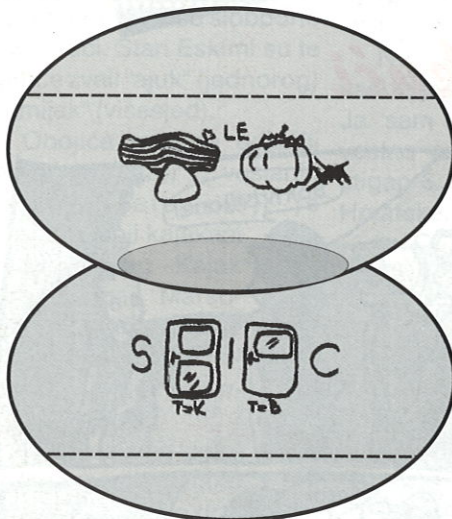
KUPUJEM VRIJEDNU I
POSLUŠNU TORBU KOJA SE
ZNA SAMA NOSITI!

Ena Ćurić, 1.a

OGLAS

Kupujem čarobni štapić
da mi popravi rukopis i
da više ne grizem svoje
olovke.

Lidilja Poleksić, 1.b

Bruno Sojčić, 5.e

BISERI

BIOLOGIJA STVARA PROBLEME

Na satu je učiteljica upitala učenika:
"Kako se dijele vodozamci?"
Učenik, siguran u sebe i svoje znanje,
odgovorio je: "Beznošci, repaši i bezglavci!"
Reakciju razreda ne treba opisivati.

Na pitanje: "Što je otopljeno u moru?",
učenik, koji je pograšno čuo šaptanje
(pomoć frendice iz susjedne klupe),
odgovorio je: "Meso".
Svojim "točnim" odgovorom uljepšao je
dan razredu.

"Kako se kreće sipa?" pitala je učiteljica.
"Na parni pogon", odgovorila je učenica.
Zaboravila je samo jedno, mlaz umjesto
pare.

Cijepljenje u školi nije ugodno.
Liječnica je upitala učenika: "Kašlješ li
suho ili iskašljavaš?"
Odgovor je bio: "Suho iskašljavam!"
Nakon toga ni cijepljenje nije bilo tako
strašno.

Zapisala Dijana Safić, 7.b

BUDUĆI PRVAŠI

Sve znam, samo ne abecedu, što ćemo sad?

Do koliko zanš brojiti?
Do sto, ali mi se neda!

U kojem dijelu grada živiš?
Ne živim ti ja u gradu, ja ti živim
tamo preko bašča!

Maleni čita jako dobro.
Učiteljica pita: "Hoćemo li te upisati
odmah u drugi razred?"
On, sav važan, uzvikne: "Može!!!
Tata, ja ću odmah u 2. razred!"

MALO O ZAREZU

HODATI NE TRČATI!
Razumijete li što piše?
HODATI, NE TRČATI!
ili
HODATI NE, TRČATI!

U pisanju i jedan zarez
može napraviti zbrku!

OGLASI

Kupujem robota koji
mora pisati domaće
zadaje i
učiti umjesto mene!

Arijana, 1.c

Kupujem ispravan
kompjutor
koji ima igre
za đaka prvaša.
Dajem svu
moju uštedevinu.

Matko, 1.c

Anda Jelić, 5.d

Rijetki su oni koji su uspješni kao osnovci. U Slavonskom Brodu je grafićerska scena nerazvijena. Mlada generacija (13 - 15 godina) počinje razvijati ovu umjetnost. Predstavljamo vam zaljubljenike - grafićere iz naše škole.

CRTEŽ KAO SIMBOL I PORUKA

UMJETNOST CRTANJA GRAFITA OSVAJA I OSNOVCE

Većina grafićera radi zajedno. Ivan + Ivan = Grupa RAS (ROYAL ART SHATTERS) Crtamo olovkom, flomasterima i bojicama. Nacrtali smo već 4-5 grafića. Pokušali smo i sa sprejevima, ali za to treba potrošiti i džeparac, he, he, he!

Na zidu nam radovi ne izgledaju još uvijek najbolje. Prvi put nam se razlio sprej, sve je izgledalo jedno, jer nismo koristili dobar materijal. Ali, i to će se promijeniti! Treba nam malo i iskustva, zar ne? Teme: razni oblici slova, sitnice: kockice, strijelice, zvjezdice, dolar i sl. O crtanju velikih grafića još ne razmišljamo, prerano je.

MISLAV KARLOVIĆ

POČEO SAM KRAJEM 5. RAZREDA, SVAKI DAN RADIM 15-20 MINUTA. PRIVUKLE SU ME BOJE I SPOZNAJA DA MOGU NAPRAVITI NEKA DRUČIJA SLOVA. VJERUJEM DA ĆU CRTATI PUNO BOLJE I USAVRŠITI TEHNIKU.

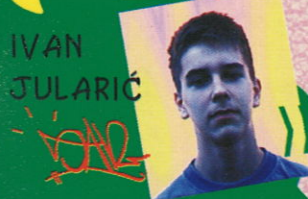
IVAN KARLOVIĆ

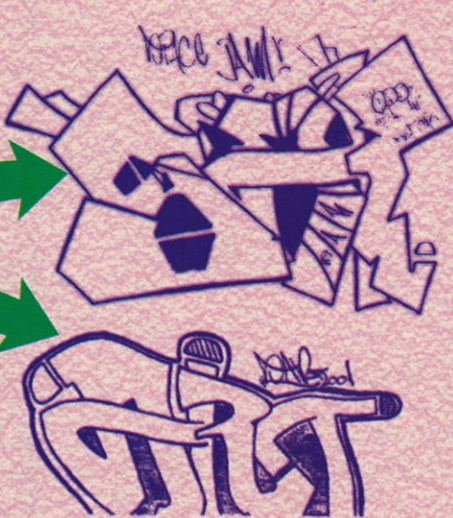
KAO I JULA, POČEO SAM CRTATI GRAFITE U 6. RAZREDU. IGRICA RAPTOR BILA MI JE IDEJA ZA POTPIS. ZA MENE SU GRAFITI VRSTA UMJETNOSTI, STIL ŽIVOTA ILI ŽIVOTNA PRIČA. NADRAŽE BOJE: ŽUTA, PLAVA, NARANČASTA, CRNA.

IVAN JULARIĆ

POČETAK JE BIO CRTANJE OBIČNIH BLOK-SLOVA. OZBILJNIJE RADIM OD 6. RAZREDA. ZA MENE SU GRAFITI STIL LIKOVNE KULTURE I ŽIVOTA. ZA CRNCE, KOJI NISU ZNALI RAPATI, BILI SU NAČIN IZRAŽAVANJA I STJECANJA POŠTIVANJA. NADRAŽE BOJE: PLAVA, ZELENA, SIVA, ŽUTA, CRVENA.

- Obično ljudi koji crtaju grafiće slušaju RAP ili HIP HOP, jeste li vi jedni od njih?

Ivan K.: Da!

Ivan J.: Slušam RAP, što znači da sam i ja jedan od njih.

- Moraju li svi koji crtaju grafiće nositi široke majice, hlače, odnosno nositi se u tom stilu?

Ivan J.: Ne moraju, što se mene tiče writeri mogu nositi uske hlačice i slušati narodnjakel

Ivan K.: To nije obvezno, ima i writera koji su punkeri ili rockeri.

- Što se sve ubraja u, nazovimo je tako, HIP HOP kulturu?

Ivan+Ivan: Grafići, RAP, breakdance, DJ-ing (miksanje ploča na gramofonu).

NE POSTOJI DOBNA GRANICA, SVE OVISI O ZANIMANJU ZA GRAFITE. NEKI POČINJU S 10, A NEKI S 20 GODINA.

Abeceda

BLOCKBUSTER - grafit definiran velikim kockastim slovima, često ograničen početkom ili krajem zida, vlaka. Sastoji se uglavnom od dvije boje.

CROSSOVER - kada grafićer misli da je grafit na zidu lošiji od njegovoga, nacrtat novi preko njega - borba grafićera.

PIECE - skraćena od masterpiece, koristi se umjesto riječi grafit. Grafit se može nazvati piecom ako ima najmanje tri boje.

STREET BOMBING - vrsta throw up-a, označava stil koji u osnovi ima srebrnu boju (silver). Jako je izražajan i korišten baš za tešku ilegalu s malo vremena.

TAGE - umjetnički potpis writera.

THROW UP - primjenjuje se za različite vrste

grafita
U umjetnosti vlakovi ovaj izraz se koristi za grafiće napravljene s jednim sprejom u boji i jednim za "out line". Radi se u brzini.

WRITER - osoba koja crta grafiće

BITI UPORAN JE COOL!

CRTA I PIŠE
DENIS PAULIĆ, 7.

U ISTO VRIJEME
NEGOJE U GRADU

ZAR NISI ČUO?
NATJEČAS ZA
ZDRAVIJU
PRIRODU JE
U TIŠKU,
NAJUPORNIJI
I
NAJVAŽNIJI
BIT ĆE
NAGRAĐENI!

U ŠKOLSKOM DVORIŠTU

PUT U OVISNOST

Put u ovisnost nije šala, niti je nekakva stvar mala. Krene to inače vrlo lako, ubrzo si ovisnik i pitaš kako?

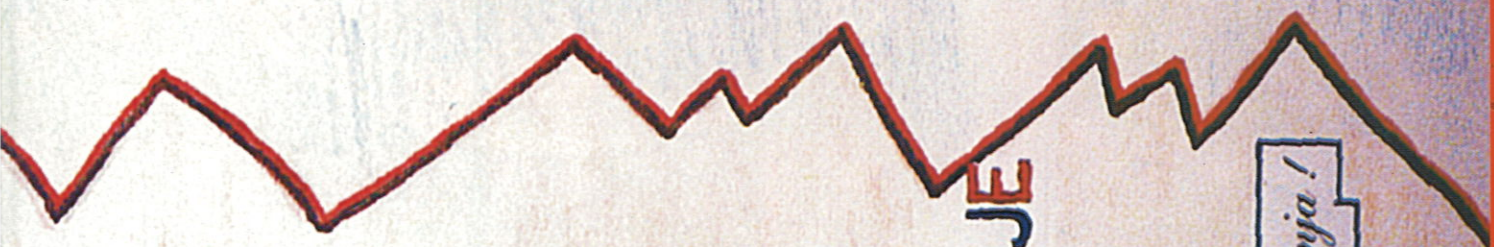
Alkohol ti sigurno dobro ne želi, uništava čovjeka, liječnik svaki veli!

Dok cigaretu bezbrižno pušiš, shvaćaš li da svoj život gušiš?

Droga ti je najveći neprijatelj, to moraš znati, u početku nitko ne zna kakva je, ali poslije pati!

**PORUKA MOJA SVIMA GLASI:
SPRIJEČI OVISNOST I ŽIVOT
SPASI!!!**

Željka Kerdić, 8.b

‘DOBAR’ PROIZVOD JE
‘DOBAR’ PROIZVOD

(MA KOLIKO ONI ŠUTJELI O TOME.)

Pozdrav iz Rovinja!

CIGARETE UBIJAJU

(MA KOLIKO ONE ŠUTJELE O TOME)

Pozdrav iz Peleljare!

OTROV JE OTROV.

Naši stručnjaci
garantiraju Vam
proizvod

**VRHUNSKÉ
KVALITETE!**

Za žute zube,
neugodan zadah, rak
pluća i ostale zdravstvene
probleme naših vjernih
potrošača.

NISMO ODGOVORNI!

IVAN ŠAKIĆ, 8.8

OPASNOST IZ BOCE

MARTINA ŽERAVICA, 8.C

DUNJA PENIĆ, 8.8

Cijenimo svoj život i borimo se za svaku njegovu stopu koja vodi u zdrav i miran dan i san.

Marijana Brico, 8.e

Nije potrebno riskirati život da bismo odraslima pokazali koliko smo nezadovoljni svakodnevicom.

Nataša Zarić, 8.a

Put u ovisnost je put u jednom smjeru, bez skretanja, bez zaustavljanja, bez povratka.

Sven Pandak, 8.1b

Kad kap prelije čašu, prekasno je! Vrijeme se nikad ne može vratiti!

Mihaela Miletić, 8.a

Droga uvijek nađe put! Pametno je skloniti se!

Rajna Svilar, 8.a

